

П И С М А

СВЕШТЕНОМУЧЕНИКА

ИГНЯТА БОГОНОСЦА

ЕПИСКОПА АНТІОХІЙСКОГО.

БЕОГРАДЪ

У ДРЖАВНОЙ ШТАМПАРИИ

1872.

Писма	Ефесцима	страна	1
"	Магнезійцима	"	16
"	Траліянцима	"	27
"	Римлянима	"	38
"	Филадельфцима	"	45
"	Смирнянима	"	57
"	Епископу Смирнянскомъ Поликарпу	"	67
"	Маріи Косоволисті	"	78
"	Тарсійцима	"	77
"	Филибалинима	"	83
"	Антиохійцима	"	98
"	ѡакону Антиохійскомъ Ирову	"	99

ПРЕДГОВОРЪ.

Ніе потреба да препоручуемо писма св. свештеноченика Игњата, коя издаемо за сръбске читателѣ. Сама старина овихъ писама, врло важанъ садржай њіовъ и светостъ писца изъ апостолски іошъ времена, доста говори о себи. Хиляду осамъ стотина и више година навршуе се веѣъ, одѣако се православна црква користи поукомъ овога светогга отца.

Ова писма св. Игњата свагда су била и остаће свагда најскуплѣ благо за христіане. Велики црквени учители — Поликарпъ, Иринеи, Евсевіе, Атанасіе и Златоустъ врло су красноречиво узносили похвалама и животъ и науку св. Игњата Богоносца.

И заиста, заръ не заслужую високу хвалу велики подвизи њѣгови? заръ ніе чиста и спасоносна наука, кою е онъ казивао? Онъ е іошъ у детињству отличованъ тиме, што га е Господъ Исусъ Христосъ узимао у свое наручѣ и показао апостолима њиме угледъ добродетели. Онъ е младостъ своју провео са свetimъ Іованомъ Богословомъ. Онъ е чинъ Епископскій

добіо изъ руку апостола Петра, после кога бмо е Еводије, а за њимъ е Игњать трећій Епископъ Антиохійскій. Онъ е животъ свой жертвовао за веру и любовъ у Исуса Христа. Њга су изъ Антиохіе одвели у Римъ, где е после претрпѣны мука у затвору, у оковима, крвљу својомъ запечатіо свою науку.

Съ пута изъ Антиохіе у Римъ, онъ е везанимъ рукама писао ова писма упоменутимъ у њима црквама. Ту е онъ исказивао истиниту науку о Христу, покретао и распаливао искрену любовъ према Богу и ближњима и поучавао добродетельноме живленю и послушности према духовнимъ пастирима.

Св. Игњата поведу изъ Антиохіе за време владе цара римскогъ Траяна, кои е подигао свуда гоненѣ на христіане и кадъ га доведу у Римъ, осуде га да га люти зверови растргну. И кадъ га изведу на арену, зачуе се рика лавова, а св. мученикъ рече: пшеница самъ божій, па нека ме зуби овихъ дивљихъ зверова самелю, те да будемъ чистъ хлебъ Богу на жертву. И тако св. Игњать пострада 106 год. после Христа, 10. год. владе траянове у Риму, а управљао е црквомъ Антиохійскомъ 40 год. одъ 67 — 107. год.

Има више издана писама св. Игњата. У некимъ изданјима стављена су само ова писма: Ефесцима, Магнезійцима, Традіанцима, Римљанима, Филадельфійцима, Смирњанима и Поликарпу. А у другимъ изда-

њима поредъ овихъ, штампана су јошъ као њгова и ова писма: Маріи Косоволити, Тарсанима, Филибланима, Антиохійцима и ђакону Ирону. Прва се држе за непоречно њгова, а за друга неки двоуме. Мы смо превели и прва и друга и предамо ѿ сръбской читаюћой публици съ увереношћу, да ће она любећи свету веру и цркву православну, наћи поуке за себе и у однимъ и у другимъ и упознати се са начиномъ говора старихъ св. отаца првога доба христіанске вере; па угледајући се на св. Игњата, носити у срцу и у души својој Исуса Христа Бога Господа и Спасителя.

**МИТРОПОЛИТЪ СРВСКІЙ
МИХАИЛЪ.**

ЕФЕСЦИМА.

Игнѣть Богоносацъ достойной блаженства цркви Ефеской, што є у Азіи, цркви коя є благословена зато, што одговара величанству Бога отца пуноѣмъ духовны дарова, цркви коя є пре века одреѣена да буде свагда за вечну славу безъ измене савѣдѣна и избрана у истинитомъ страданю по воли Бога отца и господа нашего Исуса Христа, цркви Ефеской желимъ премного да се радує у Иисусу Христу безпорочномъ радощѣ.

1., Я самъ примію по Богу многожелѣно (милу) имє*, кое сте вы правично задобили за веру и любовь у Исуса Христа Спасителя нашего. И вы угледаюћи се на човеколюбивость божію, успалѣни кровю Христовомъ, подпуно сте извршили према мени оно, што доликує сродницима. Овде разумемъ онай вашъ поступакъ, када вы чуете за мое окове у Сиріи, што ій поднесохъ за Христа, кои є наше общте-заєдничко поузданѣ и за мое твердо наданѣ, да ѣу по молитви вашей добити то опредѣленѣ, да се у Риму боримъ са зверовима, те да бы мучеништвомъ могао

* Разуме се овде имє — Богоносацъ.

постати правий ученикъ онога, кои е себе предао за насъ у прилогъ и жертву Богу (Ефес. 5 ст. 2). Ёрь ево самъ я у име божіе приміо одъ васъ многобройно друштво преко Онисима вашего Епископа, дишућега пуномъ любовію. Молимъ васъ Исусомъ Христомъ, любите га и сви се угледайте на нѣга. Нека е благословенъ Богъ, кои е вама (тако врлимъ людма) дао ту срећу да имате таквога Епископа.

2., О Вуру моме сатруднику а вашемъ по Богу ѱакону, кои е у свему одъ Бога благословенъ, молимъ, да онъ остане свагда безпорочанъ ради чести цркве и вашего найблаженіега Епископа. А Крока кои е достоянъ Бога и васъ, я самъ приміо као доказъ ваше любви и онъ ми служи за утеху у свима моимъ околностима, па се онъ и окова моихъ нѣ постидео (2 Тим. 1 ст. 16). Нека тако и нѣга утеши отацъ Исуса Христа, заедно са Онисимомъ, Фуромъ, Евплумъ и Фронтонмъ, у любви коихъ я самъ видео све васъ. О, дао бы Богъ, да се я тако съ вама свагда наслаждавамъ, ако бы био достоянъ тога! Зато треба вы да свагда славите Исуса Христа, кои е васъ прославіо толико, да сте тврди у еднородной послушности, у томе истоме разуму, у той истой мисли и да о томе сви говорите то исто, па да покорявајући се Епископу и пресвитерству, вы будете по свему освећени.

3., Незапедамъ вамъ, као онај кои има некій значай; ёрь и ако самъ у оковима за име Христово, но іошъ нисамъ савршенъ по Исусу Христу; него самъ текъ почео да се учимъ. Говоримъ съ вама као

са моимъ саучительима; ёрь е мени требало да одъ васъ примамъ побуде односно вере, обавештаваня, трпленя и великодушности. И почемъ ми любовь не-дозволява да оћутимъ оно, што се тиче васъ; зато самъ се и реніо да васъ замолимъ, да поступате са-гласно са вољомъ божіомъ, ёрь и Исусъ Христосъ, кои е нашъ заедничкій животъ, све ради што е у вољи Отца, као што самъ говори на едноме месту: Я свагда чинимъ што е нѣму угодно (Іоан. 8 ст. 29). Зато и вы треба свагда да поступате по вољи божіой у Христу и да сте брижљиви као што е апостолъ Павле, кои вели: Угледайте се на мене, као и я на Христа (1. Кор. 11 ст. 1).

4., Збогъ тога и вы треба да се саглашавате съ вољомъ Епископа, кои управя съ вама по Богу, што вы и чините сами, будући умудрени одъ Духа светого. Ёрь е и ваше поштовано и достойно Бога пресвитерство, тако сагласно са Епископомъ, као што су жрице на гуслама. Тако су они међу собомъ везани еднородношћу и сложномъ любовію, коя долази одъ Исуса Христа и кою чува Исусъ Христосъ! Па тако и сви вы саставляйте еданъ хоръ, како бы при сагласномъ правцу преко еднородности ступили у союзъ са Богомъ, те да и сами не-гуюћи узаймну слогу, будете едно за Бога отца и возлюбленого сина нѣговога Исуса Христа. Ёрь онъ говори: Дай имъ отче светый, да као што смо я и ты едно, да и они у нама едно буду (Іоан. 17 ст. 11 ст. 21 гл. 10 ст. 30). Дакле е користо за васъ да се савдините съ Богомъ преко

нераскидљиве слоге међусобне, угледајући се на Христа, чин сте ви чланови.

5., Одиста, кадъ самъ я за кратко време утврдио такву слогу съ вашимъ Епископомъ и везао пріятельство не човечіе но духовно; колико ли сте ви држимъ блаженіи кадъ сте саєдинѣни съ нѣмъ тако твердо, као што е црква са Исусомъ Христомъ и Исусъ Христосъ съ Богомъ отцемъ, те да бы све было уредно и срећно узаймномъ слогомъ. Нека нико себе не вара. Кои не буде кодъ жертвеника, тай и нема хлеба божіега. Осимъ тога, кадъ знамо, да молитва двоице (Мат. 18 ст. 19) има такву силу, да у средину своју доводи Христа; помислите, заръ неће пре и яче молитва Епископа и све съ нѣмъ цркве, што се сагласно шалъ Богу, да га склони да испуни све нѣјове прозбе у Христу. Зато знайте, ко се одъ нѣи цѣна и недолази у скупъ, што е одреѣнъ за богomoлю и у цркву првороѣены, кои су на небу записани (Евр. 13 ст. 23); тай е вуѣ у овчійој кожи, узевъ наличъ кротости. Брините се, возлюблени, да се покоравате Епископу, свештеницима и ѣаконима; еръ кои се нѣима покорава, тай се покорава Христу кои ихъ е поставіо. А ко нѣима неверуѣ, тай не веруѣ ни самое Исусу Христу: а ко не веруѣ сина, неће видети живота, него гнѣвъ божій остав на нѣму (Іоан. 3 ст. 36). Еръ е дрзакъ, упоранъ и гордельивъ онај, кои се не покорава вишима. Гордельивима се пакъ Богъ противи, вели св. писмо, а смиренима даѣ благодать (Прит. 3 ст. 34). Тако исто псалмопевацъ вели: Гордельивци премного преступаху законъ (пс.

118 ст. 51). И самъ Господъ вели: Ко васъ слуша, мене слуша, а ко мене слуша, тай слуша отца, кои ме посла. А ко се одриче васъ, тай се одриче мене, ко се пакъ мене одриче, тай се одриче онога, кои мене посла (Лук. 10 ст. 16).

6., Уколико више видите Епископа да е сме-ранъ, утолико га више поштуйте и бойте га се; еръ свакога кога шалъ господаръ да управя нѣговимъ домоу, треба тако да примате, као самога господара, кои га шалъ. Одовудъ се види, да и Епископа треба сматрати као што сматрамо самога Господа. Еръ онъ стои предъ Господомъ, а обозривъ човекъ и бистаръ у своимъ пословима, треба тако да поступа као да стои предъ царевима, а не као да стои предъ людма простима (Прит. 22 ст. 29). Међутимъ самъ Онисимъ много хвали ваше доброуреѣно по Богу владанъ, тврдећи да сви ви тако поступате, као што зактева истина; да међу вама не само нема никакве ереси, но да ви и не слушате никога другога, до єдино Исуса Христа, истинога пастира и учителя и саставяте єдно тело и єданъ духъ, као што е вамъ писао и апостолъ Павле. Зато сте ви и позвани у єдну веру (Ефес. 4 ст. 4), као што е и єданъ Господъ, єдна вера, єдно крштенъ, єданъ Богъ и отацъ свію, кои е надъ свима и кроза све и у свима (там. гл. 4 ст. 5, 6). Вы сте такви у свему, почемъ сте доби́ли поуку одъ таєвы учителя, какъый е христоносанъ Павле и испунѣнъ вере Тимотіѣ.

7., Но неки нечастивци уобичаише да притворно носе име христіјанско, а владаю се недостойно имену

и было у овомъ было у ономъ вреѣаю Бога, мудрую супротно науки Христовой на штету и пропасть свою и онихъ, кои имъ верую, кои се на нѣи угледаю. Одъ таквихъ людѣй треба да бежите, као што бежите одъ дивльи зверова; ерѣ праведный уклонився, спасается во вѣки (Прит. 10 ст. 25), у'добна же бываетъ и посмѣятельна нечестивыхъ кончина (там. 11 ст. 3). То су пси нѣмѣи не могущи лаяти (Ис. 51 ст. 10), као бесни и изъ потае удаю. Треба да се одъ нѣи укланяте, ерѣ они страдаю неизлечивомъ болешѣу. А нашъ е лекаръ истинитый Богъ, нероѣнный и неприступачный, господаръ свега и свачега, отаць и родитель еднороднога. Лекаръ е нашъ и Господъ Богъ Исусъ Христосъ, кои е пре свѣю векова, еднороданъ синъ и слово, а после одъ дѣве Маріе — и человекъ. Ерѣ слово постаде тело (Іоан. 1 ст. 14), безтелесанъ яви се у телу, безстрастанъ у страдалномъ телу, безсмертанъ у смртномъ телу, животъ у смрти, те да бы избавію одъ смрти и трудежи и исцелію душе наше, што бодую одъ нечастивости и злѣхъ похотѣй.

8., Дакле пазите добро, да васъ нико не вара. Али вы се и не одасте преварама, почемъ сте подпуно предани Богу. Ерѣ докъ у вама не буде некое похоти, коя бы могла васъ окалати и мучити; дотле вы живите како е угодно Богу, дотле сте вы Христови. Я се поносимъ вашомъ, Ефесци, чистомъ, знаменитомъ и крозь векове многославномъ црквомъ. Тѣлесни не могу да раде што е духовно, ни духовни

што е телесно; као што ни вера не чини дела коя доликую неверству, ни неверство дела коя чини вера. А вы, кои сте испунѣни светого Духа, ништа не радите што е телесно, него оно што е духовно. Вы се уздижете до савршенства по Исусу Христу, кои е спаситель свима людима а особито вернима (1 Тим. 4 ст. 10).

9., Дознао самъ, да су неки долазили къ вама ся зломъ наукомъ туѣга и лукавога духа. Али вы нисте допустили нѣма да сею меѣу вама плеву, затварасте уши свое, те да не слушате лажи, што іѣ они проповедаю. Ово сте чинили за то, што сте веровали, да духъ кон вара народе не говори Христово, него свое собственое ученѣ, а зна се да е онъ лажа. А Духъ свѣтый неговори свое, него Христово ученѣ и неговори одъ себе, него одъ Господа, почемъ е и Господъ казао вамъ само то, што е примію одъ отца, ерѣ речъ, вели онъ, кою чусте, нѣе моя, него отца кои ме посла (Іоан. 14 ст. 24). А тако е исто и за светого Духа рекао, да неће одъ себе говорити, него ће говорити оно, што е чуо одъ нѣга (Іоан. 16 ст. 13). За себе говори отцу ово: Я те прославихъ на земли, посао свршихъ кои си ми дао да радимъ (Іоан. 17 ст. 4), а за светого Духа вели: Онъ ће ме прославити, ерѣ ће одъ моего узети (гл. 16 ст. 14). Меѣутимъ лажливый духъ самого себе проповеда, свое говори, ерѣ онъ себи и угаѣа. Онъ себе славѣ зато, што е пунъ горделивости, охолости, лажливъ е, лукавъ е, опакъ е, варалица е, хитаръ е, сладкоречивъ е, лакоуманъ е, многоговор-

львивъ, сваѣлица е и страшливъ е. Да васъ сачува одъ нѣговогъ утицаа Исусъ Христосъ, кои е васъ утврдѣо на необоривой стени, као одабрано каменѣ, што е спремлѣно за божію зграду отца, што га подиже на висину распетый за насъ Христосъ преко ланаца светога Духа. А ово се каменѣ подиже веромъ, любавлю се пакъ носи са землѣ на небо. То сте вы непорочни путници, ерѣ благо онима, кои непорочни путую, вршеѣи законъ господній (ис. 118 ст. 1). Поузданъ пакъ путь Исусъ е Христосъ, као што е рекао: Я самъ путь и животъ (Іоан. 14 ст. 6). А овај путь доводи отцу, коме се може доѣи само помоћу Исуса. Зато благо вама, што сте Богоносци, Духоносци, Храмоносци, Светоносци, кои сте по свему украшени Христовимъ заповедима, вршеѣи ѣй найточнѣе, кои сте царско свештенство, светый народъ, люди нови (1. Петр. 2 ст. 9). Преко васъ я самъ среѣанъ што имамъ велику радость, да се преко писма разговарамъ са светима, кои су у Ефесу и вернима у Христу Исусу (Ефес. 1 ст. 1). Дакле се радуемъ за васъ, што се вы не одаѣте суети, што ништа не волете телесно, но волете све што е духовно, божіе, што любите еданъ другога и што се молитѣ за друге люде.

10., Мило ми е што тако радите; ерѣ е наданѣ наше да се люди покаю и доѣу Богу. Сеѣайте се, зарѣ онај кои падне не може да устане? Зарѣ онај кои странпутичи, неѣе опетъ моѣи да се врати и изиѣе на правый путь? (Іер. 8 ст. 4). Навраѣайте ѣй нека се они поучаваю одъ васъ. Будите вы слуге

Христове и уста Христова. Ерѣ Господъ вели: ако начините да е поштено оно што нѣе, быѣете моя уста. (Іерем. 15 ст. 19). На нѣову срдню, вы будите смиренномудрени, нѣіовой пакости и оговараню, вы ставите на супротъ ваше срдачне за нѣи молитве. Они блуде, а вы твердо стойте у вери. Побеѣуйте нѣіову опору наравъ своіомъ кротокѣу и нѣіову срдню своіомъ смернокѣу: ерѣ знате да е благо кроткимъ (Мат. 5 ст. 5). Мойсей бѣо е найкротчѣи одъ свѣіо людѣи (Числ. 12 ст. 3), Давидъ е бѣо врло кротакъ (1 цар. 24). Зато и светуе апостолъ христѣане овако: слуга господній треба да буде кротакъ къ свима да е поучливъ, незлобливъ, да кротко поучава оне, кои се противе (2 Тим. 2 ст. 24, 25). Немойте да терате освету надъ онима, кои васъ увреде; ерѣ е моя света, я ѣу вратити, вели Господъ (Рим. 12 ст. 19). Него своимъ попуштанѣмъ учините ѣй да постану ваша браѣа. А онима кои васъ мрзе, да се прослави име божіе говорите: вы сте браѣа наша. Угледаймо се на Господа, кога вреѣаше, а онъ нѣе враѣао увреду, кога распеше, а онъ се непротивяше, кои не преѣаше када пострада (1 Петр. 2 ст. 22 и 23); него се моліо за свое неприятеѣ: Отче опрости имъ, ерѣ незнаду шта раде (Лук. 23 ст. 34). Уколико ко више отрѣи увреде, утолико е више блаженъ. Ко отрѣи како штету, или буде изложенъ срамоти за име господнѣ; тай е истинито Христовъ. Пазите и чувайте се, да се не наѣе меѣу вама неке ѣаволске плеве, коя е врло опасна и убитачна. Будите дакле мудри и трезвени по Исусу Христу (1 Петр. 4 ст. 7).

11., Већъ настаю последня времена. Стидимо се и страшимо се дуготрпљивости божіе: заръ немаримо за богатство божіе доброте и божіе кротости (Рим. 2 ст. 4)? Или се страшимо будућега гнѣва, или возлюбимо истиниту радостъ у овоме животу. А истинита е радостъ онда, када мы живимо, угледајући се на Исуса Христа. Безъ нѣга ни да дишете. Онъ е моя нада, онъ е моя похвала, онъ е мое богатство што увекъ трае. За нѣга я одъ Сиріе до Рима носимъ окове — овај духовный бисеръ, окове съ коима желимъ да умремъ по вашимъ молитвама, те да постанемъ участникъ у страдањима Христовима, участникъ у смрти нѣговой, у воскресеню и вечноме животу. О, када бы се ове среће удостоію, те да могу учествовати у наслѣдству Ефескихъ христіана, кои су силомъ Исуса Христа, свагда се обходили са апостолима, са Павломъ, Іованомъ и найвернѣимъ Тимотіемъ.

12., Я знамъ ко самъ и коме пишемъ. Я самъ сиромашаъ Игнятъ и онакавъ самъ, какви су они, кои су у неволѣи и подъ судомъ; а вы сте помиловани и тврдо стоите у Христу. Я самъ преданъ да погинемъ, найманѣй самъ одъ свію, кои су убивени за Христа починюћи одъ праведничке крви Авелѣве па до крви Игнятове. Вы сте дружина Павлова, кои е посвећенъ и осведоченъ као изабраникъ Христовъ. У ногу нѣговы, као и у ногу другихъ светаца, желию бы я да лежимъ, када доѣмъ Исусу Христу; еръ е Павле свагда васъ споминаю у своимъ молитвама.

13., Потоме брижљиво се састаите и долазите у скупъ, да се заедно причешћуете и да заедно хвалите Бога. Када се вы чешће састаете и уедно скупляете; тада се обара моћъ сотоне и ломе се нѣгове ватрене стреле, те неможе да васъ наведе на грехъ (Ефес. 6 ст. 16), немогу да вамъ науде те нѣгове стреле. Еръ ваша еднодушность и едномислена и сагласна вера, — то е за нѣга пропасть, а за нѣгове слуге тешка мука. Ништа нема болѣ одъ мира по Христу; еръ тай миръ поништава свакиъ нападай воздушны и земаљски (злы) духова. Нашъ ратъ нѣ е съ крвљу и теломъ, него съ поглаварима и съ властима и съ управительима таме, съ духовима пакости исподъ неба (Ефес. 6 ст. 12).

14., Еръ се неможе одъ васъ сакрити ништа, што сотона мисли (2 кор. 2 ст. 11), почемъ будете вы као што е и Павле, свагда имали у Христа савршену веру и любовъ према нѣму, што е и почетакъ и свршетакъ духовнога живота. Почетакъ е животу вера, а свршетакъ любовъ. А обое кадъ е саединѣно саставля човека божіега. Све е друго у добродетели послѣднца овога двога. Нико, кои каже да има у себи веру не треба да греша; као што и онай кои е задобио любовъ, не треба да мрзи брата своего. Еръ онай кои е рекао: люби господа Бога твоега; тай е у исто доба рекао и ово; люби и ближнѣга своего, као самого себе (Лук. 10 ст. 27). Христіани се познаю не само по речи, него и по делима; еръ се по роду познае дрво какво е (Мат. 12 ст. 33).

15., Болѣ е ѣутати и радити, него ли говорити, а верадити; ерѣ царство божіе нїе у речи, него у сили (1 Кор. 4 ст. 20); срцемъ веруе се, а устима се признае (Рим. 10 ст. 10), онима за правду, а овима за спасеніе. Врло е лепо учити, ако онай кои учи и врши што учи; ерѣ кои изврши и научи, тай ѣе се великій назвати у царству небесноме (Мат. 5 ст. 19). Господъ нашъ и Богъ Исусъ Христосъ, синъ живого Бога, найпре е извршивао, а после е учио, као што сведочи св. Лука (дѣян. 1 ст. 1), коєга е похвала у Евангелію по свима црквама (2 кор. 8 ст. 18). Ништа нїе сакривено одъ Господа; него и све оно што е тайно, онъ види и зна. Па зато радимо све тако, као да онъ самъ живи у нама, те да будемо мы нѣгови храмови, а онъ Богъ нашъ да е у нама. Христосъ да говори намъ као што е Павлу, св. Духъ да научава насъ да казуємо Христову науку као што е и онъ.

16., Не варайте се браћо моя! кои кваре божіе куће, неће наслѣдити царства божієга (1 Кор. 6 ст. 9, 10). А знате да кои квари куће човечіе, казни се смрћу; па помислите зарѣ неће већу казну искусити и подврћи се вечнимъ мукама они, кои навалице кваре науку христову, за кою е однородный синъ божій, господъ Исусъ Христосъ распетъ и на крсту умро? Кои се угои и одебля (втор. 32 ст. 15), па изврѣ нѣгову науку, тай ѣе отићи у пакао. А тако исто подврћи ѣе се осуди и свакій човекъ, кои е одъ Бога добио даръ да разликуе духове (1 кор. 12 ст. 10), ако се поведе за неискуснимъ пастиромъ и прими

лажливу науку. Какву заєдницу има видело съ тамомъ, или Христосъ съ Велияромъ? Или какавъ део имаю верни съ неверникомъ? (2 кор. 6 ст. 14, 15, 16), вели апостомъ Павле. А и я ѣу рећи: каква може бити заєдница истине са лажію или правде съ неправдомъ, или православія съ неправославіємъ?

17., Господъ е за то приміо да му главу намажу мирисавимъ миромъ, да нѣгова црква буде нетрулежна. Ерѣ имети е мироразлито, вели св. писмо, зато те любе девојке. Вуци ме, за то бомъ ѣемо трчати (пѣсн. пѣсн. 1 ст. 2, 3). Збогъ тога нико да се не маже смрдливомъ наукомъ овога света. Света божія црква да не допусти да се зароби преваромъ, као што е то допустила прва жена. Зашто да мы, кои смо обдарени разумомъ, будемо не разумни? зашто, да кадъ смо добили одъ Христа урођену способность богопознаваня, падамо у незнанѣ и да лудо пропадамо, не сазнаваюћи, по својой немарности, важность задобивенога дара?

18., Крстъ Христовъ неверницима е саблазна, а вернима е спасенѣ и вечанъ животъ. Где е премудрый? Где е препирачъ: Где е хвалисанѣ онихъ кои се поносе своіомъ силомъ (1 кор. 1 ст. 20, 25)? Ерѣ синъ божій, кои е рођенъ пре векова, кои све по вољи отца уређуе, зачетъ е Маріомъ по наредби божією у колєну Давидову одъ св. Духа: Ерѣ, ето, девојка ѣе затруднети и роди ѣе сина, и надєну ѣе му име Емануило (Мат. 1 ст. 23).

Онъ се родіо и онъ се крстіо одъ Іована за то, да се точно изврши нареѣнѣ кое е дато пророку.

19., Но сотони ніе было познато, одъ нѣга е было скривено дѣвство Маріе, нѣно роѣнѣ и смртъ Христа — ове три велехвалне тайне, кое су се свршиле на чудесанъ начинѣ, нама су ипакъ бѣле обявлѣне. Звезда е на небу засветлила яче одъ свію звезду, кое су пре бѣле и светлостъ се нѣна негда описати, а необичайностъ нѣна зачудила е свакога, кои ю е видіо. Све друге звезде, уѣдно са сунцемъ и месецомъ саставляю као некій хоръ око ове звезде, и она іѣ е све надвишавала своимъ яркимъ блескомъ. И народъ се е чудіо, одкуда е такавъ новъ появѣ. Одъ тога доба световна мудростъ поче да лудуе, престаше прорицаня, маѣе се почеше исмејавати, све везе зла почеше пуцати и кидати се, мракъ незнания поче се растурати и насилно господаренѣ престаяти. Ёръ кадъ се Богъ у то време јави людма, почеше и люди радити угодна Богу дела, као Богъ. Но ни прво ніе было само сенька, нити е друго овде было само просто човештво. Него е тамо бѣла истина, а овде е домостроителско нареѣнѣ, и вршило се оно што е спремиѣно одъ Бога да буде. Одъ овога доба, све се почело колебати, люляти, ерѣ е бѣла речъ да се поруши смртъ.

20., Стойте браћо тврдо у вери у Исуса Христа, у нѣговој любви, у нѣговоме страдању и воскресеню. Благодаћу божіомъ сви безъ изузетка да будете сгласни у едној вери Бога отца и Исуса Христа, еднороднога сина нѣговога, кои е роѣнѣ пре сваке

твари (Кол. 1 ст. 10), кои по телу долази одъ рода Давидова. Слушайте поуку светого Духа утешителя, покаравайте се Епископу и пресвитерству у подпунной едномислености и причешћуйте се еднога хлѣба — овога емственика безсмртности. То е лекъ кои чува одъ смрти и дае животъ угоданъ Богу по Исусу Христу, то е лекъ кои чисти и кои поништава зло.

21., Нека будемъ я жертва одъ васъ и за оне, ков вы у славу божію посласте у Смирну, одкуда и пишемъ вамъ, благодарѣни Богу и любѣни Поликарпа као што и васъ лѣбимъ. Сеѣайте ме се, те да се и васъ сеѣа Исусъ Христосъ, кои нека е благословенъ на векове. Молите се за цркву што е у Антиохіи Сирійској, изъ кое ме окована тераю у Римъ, као последнѣга одъ тамошњи вернихъ, кои би среѣанъ да у славу божію носи ове окове. Будите ми здрави у Богу отцу и Господу Исусу Христу, кои е наша заедничка нада и поузданѣ по светоме Духу. Будите здрави. Аминѣ!

Благодать божія да буде съ Ефесцима по молби Игната!

МАГНЕЗЕЙЦИМА.

Игњатъ Богоносацъ поздравля Магnezійску цркву што е у Меандри, коя е по Иисусу Христу нашемъ Спасителю и по благодати Бога отца благословена и душевно жели юй найвећу радость по Богу отцу и Иисусу Христу.

1., Я самъ сазнао да имате искрену любовь къ Богу; па зато самъ съ найвећомъ радошћу у намери да говоримъ съ вама о вери Христовой. Ёрь кадъ самъ срећанъ да носимъ мило и многожелѣно име, а и у оковима моима славимъ цркву, молећи Бога да се у нѡй чува слога и духовна и телесна по Иисусу Христу, кои е Спаситель свима людима, а особито вернима (1 Тим. 4 ст. 10), кога сте крваю вы одкуплѣни, преко кога вы сте познали Бога и юшъ сте познати Богу (Гал. 4 ст. 9), у коме пребываючи, вы ћете избегнути свако насилѣ овога света; ерь е веранъ Богъ, кои васъ неће пустити да се искушате већма него што можете (1 кор. 10 ст. 13).

2., Я самъ срећанъ быо што васъ видимъ у лицу богодостойнога Епископа вашего Дамаса и богодостойныхъ свештеника Васса и Аполонія и друга мѡга ѣакѡна Сотіѡна, кога бы я желіо да буде узъ

мене зато, што се онъ по божіѡй благодати и по закону Иисуса Христа покорава Епископу и свештенству.

3., И вы не треба да се туѣите Епископа, кои е юшъ младъ, него да му одаєте свако поштованѣ по воли Бога отца, као што чине то и свети свештеници, уколико дознаемъ. Они гледаю не на спольну младость, па године, него на божіѡ мудрость; почемъ ни старци не знаю свагда шта е право, нити су они свагда мудри, но Духъ у людима (Іов. 32 ст. 9 и 8). Мудрый Данило, кадъ му е было дванаестъ година, захвхнутъ божимъ Духомъ, прекорео е старце, чіе главе покриваше седа коса, за клевету и желю туѣ лепоте (Дан. 13). Тако е исто и Самуило юшъ као дете укорео деветдесетогодишнѣга старца Илія зато, што е више волео свою децу, неголи Бога (1 Цар. 3). Тако исто и пророку Ёреміи говори Богъ: Не говори, дете самъ (Іер. 1 ст. 7). Тако е было и са Соломономъ и Іосіемъ, првый е почео да влада кадъ му е было двадесетъ година, као што е тада и пресудіѡ ону страшну и неразрешливу распру међу двема женама за децу; а другій е узео у своѣ руке власть кадъ му беше осамъ година, па е тада онъ порушіѡ идоолске жертвенике и куѣе, а шуме што беху посвећене демонима, а не Богу, поналіѡ е и побіѡ лажливѣ жречеве зато, што су они кварили и варали люде, а нису были слуге божіе. Дакле видите ніе младость за презиранѣ, када е она посвећена Богу, него заслужуе поштованѣ. А за презиранѣ е человекъ, кои хрѣавѡ и опако мисли, па ма

быо и у найстарѣишъ годинама (Дан.). Младѣ е быо Христовосацъ Тимотѣ, али чуйте, шта му пише учитель: Нико да не постане немарљивъ збогъ твоє младости; него буди угледъ вернима у речи, у животу (1 Тим. 4 ст. 12). Потоме и вы треба да подпуно слушате своєга Епископа и ни у чему да му не противоречите; ерѣ е одвећъ страшно противити се такому человеку. А знайте: ко се нѣму противи, тай се противи не нѣму кон се види, него се противи ономе кон се не види, коме нико не може да се противи. Оваки послови не тичу се човека него Бога; ерѣ онѣ вели Самуѣлу ово: Ты нећешъ себе, него мене понизити (1 Цар. 8 ст. 7). И Мойсей вели народу: Нѣе на насъ ваша вика, него на Господа (Исх. 16 ст. 8). Нико нѣе остао безъ казни, кон е устало на старешине; ерѣ нису на законѣ устали Датанъ и Авиронъ, него на Мойсея, па шта е было съ нѣима? Живи су бачени у адъ (Числ. 16). Корей са двеста петдесетъ своихъ единомисленика бунѣше се противъ Аарона, па ѣй прождре ватра живе. Авесаломъ кон е намислио да погуби отца, обесио се о дрво и прободенъ е копљемъ у злонамерно срце (2 Цар. 18). Тако е исто изгубио главу и Савей збогъ истога узрока (2 Цар. 20). Озіа е пострадао одъ проказе, што е врећао жречеве и жречество (2 Парал. 26). Саулъ е изгубио царство и недочекавши да му дође првосвештеникъ Самуѣло. Тако дакле треба и вы да поштуете виша лица, старешине своє духовне.

4. Не треба да се само зовемо христѣянима, него треба да смо и у самой ствари христѣяни. Ерѣ срећнимъ, блаженнымъ не чини само име, него радѣ, живленѣ, поступањѣ коє доликує, коє одговара томе имену, томе називу. Ако неки речма и признаю Епископа, а овамо раде све безъ нѣга; такима самъ истинитый и првый Епископъ и единый по природи Архѣрей вели ово: А што ме зовете: Господе, Господе, а не извршуете што вамъ говоримъ (Лук. 6 ст. 46). Ерѣ ми се такви чине да су недобросовестни и да су притворни варалице.

5. Почемъ све има свой край и за извршиванѣ заповести долази животъ, а за преступанѣ смрть; а зна се да ће сяакій отићи онамо, куда е пошао и добити оно што е изабрао; зато дайте, да се зблиски клонимо смрти, а да изберемо животъ. Ерѣ се две слике наоде у людма, една е права, истинита, а друга е лажна, варљива. Побожанъ човекъ, то е права, истинита слика, кою е Богъ одпечатао. А нечастивацъ, то е лажна, подметнута, незаконита, измайсторисана слика, кою нѣе Богъ него ѣаво израдѣо. Я не велимъ, да су две природе у людѣи; него бѣва тако, да еданъ и истый човекъ овда е божѣи, а овда ѣаволскѣи. Кон е побожанъ и врши божѣе заповести, тай е човекъ божѣи. А ко нечастиво живи, преступа божѣе заповести; тай е човекъ ѣаволскѣи и такавъ е не по своѣой природи, него по своѣой вољи. Неверникъ има слику ѣавола — извора злобе и пакости; а верный има на себи слику Господа Бога отца и Иисуса Христа. Ако мы помоћу нѣговомъ добро-

вольно не отрпимо за истину, самопрегоревањѣ у споменъ нѣгови страдања; онда знаймо, да у нама и нема ништа што е одъ живота нѣгова.

6., Дакле, кадъ самъ и у гореспоменутимъ лицима, као вашима представницима угледао сву вашу обштину у вери и любви; то преклиньмъ васъ, да се старате радити све у подпунѣй одномислености съ Богомъ подъ управомъ Епископа, кои председава уместо Бога, свештеника кои заузимаю место собора апостола и ѣкона мени однеѣ драгихъ, коима е поверена служба Исуса Христа, кои е пре векова рођенъ одъ отца, быо Богъ слово, однородный синъ и кои ѣ до края света остати еданъ и истый. Ёрь нѣговоме царованю нигда не ѣе быти края (Дан. 2 ст. 44 гл. 7 ст. 27). По томе любимо се сви сагласно, одномислено и нико да не гледа на другога своего ближнѣга по телу (земальски), него по Исусу Христу. Ништа да се међу вама не догоди, што бы могло да васъ раздвои, поцепа; него будите сви у слози са Епископомъ, покораваяѣи се преко нѣга Богу по Христу.

7., Збогъ тога ништа не радите безъ Епископа ни вы — ни свештеникъ, ни ѣконъ, ни световникъ; као што ни Господъ Исусъ ништа не ради безъ отца, говореѣи: Я не могу ништа чинити самъ одъ себе (Іоан. 5 ст. 30). Ништа, што онъ не одобрава, не треба да држите да има добраго темеля; ёрь све е то што нѣ сагласно съ нѣмъ преступно и мрско Богу. На молитву скупляйте се сви на едно место, те да буде у вама една обшта молба, еданъ умъ, една

нада, у любви, у непорочној вери у Исуса Христа, одъ кога нема ништа болѣ. Сви као еданъ човекъ, една душа скупляйте се у божію пркву, где е еданъ жертвеникъ, еданъ Исусъ Христосъ, еданъ Архіерей нерођенога Бога.

8., Не дайте се варати и заводити туѣомъ наукомъ, нити да гледате на лажи и родословая, коима нема края (1 Тим. 1 ст. 4), нити да се освѣтите на юдейске празноверице, знаѣи да старо проѣе, а ево све ново постаде (2 Кор. 5 ст. 17). Ёрь ако мы и до сада живимо по юдейскому закону и телесномѣ обрезаю; онда тиме као да признаемо, да юшъ нисмо добили благодать. И божии пророци живили су по Исусу Христу. Зато су они и тридси гонены, нѣи е одушевлявала благодать, те да се увере неверници, да е еданъ само Богъ, кои е све створио и свачимъ управля, кои се появио преко Исуса Христа своего сына, кои е нѣгово слово не исказано, но суштаствено, не звукъ чданооделитѣ речи, него е рођена сушность божеске силѣ и кои е у свему угодио и учинио по воли ономе кои га и посла.

9., Кадъ дакле и они, кои читаю старѣ кнѣигѣ (старый заветъ), долазе новомѣ наданю, очекуѣи Христа, као што онъ учеѣи говори ово: Да сте веровали Мойсею, тако бы сте веровали и мени; ёрь онъ писа за мене (Іоан. 5 ст. 46). И на другомѣ месту вели: Авраамъ отацъ вашъ, быо е радъ да види данъ мой, и виде и обрадова се; ёрь я самъ се пре

родію него Авраамъ (— 8 ст. 56, 58). Помислите, како можемо безъ нѣга живити мы, када пророци као слуге нѣгове духомъ су га изъ далека усматрали и жельно очекивали као учителя и исцекивали као Господа и Спасителя, говорећи: Онъ ће да дође и спасе насъ (Ис. 35 ст. 4)! Немоймо дакле више да празнуемо по юдейскоме обичаю суботу и да се радуемо нерадњи; еръ ко не ради, тай не треба ни да еде (2. Сол. 3. ст. 10), са знаємъ своего лица еди свой хлебъ, вели свето писмо (Быт. 3 ст. 19). Међутимъ треба да сви вы празнуете (суботствуете) духовно, радујући се што сте извршили законъ, а не што се тада одмарате телесно. Треба да посматрајући чужда дела божія, дивите се свемогућству и премудрости божіой, а не да само у томе полагаете празновањѣ, што ћете по юдейскоме обичаю ести оно што е юче зготовљено и пити што се охладело и што ћете се полагано шетати, што ћете се забавляти играма и лудимъ рукоплесканјемъ. А знайте, да после суботе свакій христіанинъ, као Христолюбацъ, мора да празнуе данъ господній, воскресный, царскій, најглавни одъ своју дана, да празнуе неделю, за кою е и пророкъ исчекујући е ово рекао: На концу, о осмомъ (ис. 6 ст. 1 ис. 11 ст. 1) дану, у коме е синула у Христу наша среѣа, нашъ животъ и свршила се победа надъ смрћу Христомъ. Нека васъ не збунуетъ што непріятель Спасителяви, деца што пропадаю, говоре и раде; еръ нѣма е Богъ трбухъ, и они земальски мисле (Фил. 3 ст. 19). Они више маре за сласти

него за Бога, они имаю обличіе побожности, а силе су се нѣне одрекли (2 Тим. 3 ст. 4, 5), они тргую Христомъ, нечисто проповедајући речъ божію (2 Кор. 2 ст. 17), они продаю Исуса, безчесте жене, отимаю туђе, грамзе за сребромъ. Нека васъ милость божія сачува одъ своју овы развратника душегубаца Господомъ нашимъ Исусомъ Христомъ!

10., Немойте да немаримо за доброту божію; еръ ако буде онъ насъ награђавао по нашимъ делима, мы смо пропади: ако ћешъ на незаконѣ гледати, Господе: Господе, ко ће остати? (ис. 130 ст. 3). Стараймо се да будемо достойни онога имена, кое на себи носимо. Еръ ко се zove другимъ, а не овимъ именовъ, тай нѣ божій. На нѣму се нѣ извршило пророштво, што е о нама речено: И прозва ћешъ се новимъ именовъ, кое ће уста господня изрећи . . . и прозва ће се народъ светъ (Исаи. 62 ст. 2, 12). Ово се и извршило најпре у Сиріи; еръ се у Антиохіи почеше ученици звати* Христіанима, када Павле и Петаръ тамо основаше цркву. Потоме одбаците хрѣавъ, застарео и труо квасацъ и измените се у ново тесто благодати (1 Кор. 5 ст. 7). Утврдите се у Христу, те да не овлада съ вама неко туђъ. Нѣ лепо на езику имати Исуса Христа, а у мислима — оджививше свой векъ юдейство. Где е христіанство, тамо нема юдейства; еръ е еданъ Христость у вога кадъ верую сви народи и кога кадъ

* Звати се овде као што и на другимъ местина св. писма значи у истини бити; еръ име мора да одговара природи лица или ствари.

славе сва племена, савдинѣна су тиме съ Богомъ и камена, тврда срца постаю деца божія, другови Авраамови, у семену кога, благословени су сви, кои су одређени да наслѣде вечанъ животъ по Христу.

11., Ово пишемъ вамъ, возлюблени мои, не зато што као држимъ да су неки између васъ заиста такви. Него као најмлађи између васъ, хоћу да васъ предохранимъ, те да непаднете у мреже лажљиве науке. Желимъ да очувате свагда тврдо уверењ, да е Христосъ, кои е пре векова рођенъ одъ отца, доцнѣ родіо се одъ дѣве Маріе безъ учешћа мужа: да е онъ живіо свето, лечіо сваку болестъ и исцелявао сваку немоћ по людима (Мат. 4 ст. 23. гл. 9 ст. 35); да е чиніо чуда за срећу людій и онима што су у многобштву казивао за еднога истинитога Бога, отца своєга; да е пострадао и одъ Христоубилаца юдејца за време владе Понтія Пилата и цара Ирода отрпео крстъ, умро, воскресао и узнео се на небо ономе, кои га посла, сео съ десне пѣгове стране, па ће на крају света опетъ доћи у слави отчиной да суди живима и умрлима, и да да свакоме оно, што е кои својма делима заслужио. Благо ономе, кои све ово несумњиво зна и памти, па верує овоме онако, као годъ што сте сада вы Боголюбци и Христолубци, подпуно уверени и тврдо се надате, одъ коє наде да не да Богъ никоме одъ насъ да однадне или да се ове лиши!

12., Желіо бы я да се за васъ подпуно наслађавамъ и да ме обрадуєте и утешите, када бы зато быо заслужанъ. Ёръ ако самъ я и у оковима, али се опетъ

ни съ однимъ одъ васъ кои сте слободни, не могу упоредити. Знамъ да вы нисте охоли, еръ имате у себи Исуса Христа. Іошъ више знамъ да када васъ хвалимъ, вы првеите, као што е написано: праведанъ себе криви у својой распри (Прит. 18 ст. 17). И, казуй да се оправданъ (Исаі. 43 ст. 26). Іошъ, кадъ свршите све што вамъ е заповеђено, говорите: мы смо залудне слуге (Лук. 17 ст. 10). Ёръ што е у людій високо, оно е мрзость предъ Богомъ (Лук. 16 ст. 15), говорєћи: Боже, милостивъ буди мени грешноме! (Лук. 18 ст. 13). Збогъ тога су велики мужевн — Авраамъ и Іаковъ, казивали о себи да су прахъ и пепео предъ Богомъ (Быт. 18 ст. 27). Давидъ е рекао: ко самъ я Господе, те си ме довео доведе? (1 Парал. 17 ст. 16). И Мойсей кои е најсмерни међу людма, вели Богу: ни самъ речитъ човєхъ, него самъ спорихъ уста и спора єзика (Исх. 4 ст. 10). Будите дакле и вы смиреномудрени, те да се уздигнете. Ёръ кои се подиже, понизи ће се, а кои се понижує, подигнуће се (Лук. 14 ст. 11 гл. 18 ст. 14).

13., Старайте се да се добро утврдите у науци Христовой и апостолеской, те да у свему штогодъ радите напредуєте, телесно и духовно, веромъ и любовью уєдно съ поштованимъ вашимъ Епископомъ и достойнимъ и духовнимъ добро уређенимъ священствомъ своимъ и боголюбнимъ ѣаконима. Покоравайте се Епископу и еданъ другоме, као што се Христосъ покорава отцу (Евр. 13 ст. 17), те да бы была међу вама подпуна слога, едномисленость и еднородность по Богу.

14., Знаемъ да сте вы расположены да чините све што е добро, те самъ збогъ тога и укратко съ вама говорю по любви Иисуса Христа. Споминьте ме у своимъ молитвама, како бы и я дошао Богу. Селайте се и Сирске цркве, кое самъ се я недостойнъ звао Епископомъ. Ерь имамъ потребу за укупну вашу къ Богу молитву и любовь вашу, те да се Сирска црква очува и одржи у Христу помоћу ваше брижливости и реда.

15., Примите поздравъ одъ Ефесеца изъ Смирне одакле и пишемъ вамъ. Они су се скупили, као и вы, те ме у славу божію подцую съ Поликарпомъ успокоише. И друге цркве за честь Иисуса Христа, по здравляю васъ. Снажите се у слози и едномислености, задобияюћи нераздѣльный духъ по Иисусу Христу волюмъ божіомъ!

ТРАЛІЯНИЦИМА.

Игнать Богоносацъ возлюбленной Богомъ отцемъ Иисуса Христа, святой Траліанской цркви што е у Азіи, коя е избрана и Богодостойна, коя ужива миръ по телу и крви, по страданю Иисуса Христа — наде наше и по воскресеню на начинъ нѣговъ, цркви той шалъ свой поздравъ подцую у апостолскомъ духу и молитвено жели юй да се веома радуе.

1., Я самъ дознао, да вы непорочно и непритворно живите у свой трипльвости и да такавъ начинъ мишлени вы нисте ни одъ кога позаимили, него да е то ваше сопствено посматранѣ. Ово ми е одеріо вашъ Епископъ Поливіе, кои е по воли Бога отца и Господа Иисуса Христа сина нѣгового, садѣйствомъ светого Духа быо у Смирни и тако ме е страдалника утешіо, као да самъ у нѣму видіо сву вашу общину. Съ тога самъ се уверіо да сте прави ученици Иисуса Христа Спасителя нашего, угледаюћи се на нѣга, и приміо самъ преко нѣга ваше према мени за Бога добро расположенѣ.

2., Вы се покоравате и слушате своего Епископа, као Господа; ерь онъ води бригу за душе ваше, почему же Богу за ны да одговара (Евр. 15 ст. 17). Изъ тога се види да вы живите не по людскомъ оби-

чаю, но по духу Исуса Христа, кои е умро за васъ, како бы вы веруюћи у нѣгову смръть, крштенѣмъ постали участници нѣговаго воскресенія. Дакле видите преку потребу, да ништа не радите безъ Епископа, како међутимъ вы и поступате. Но слушайте и свештенике, као апостоде Исуса Христа — ваде наше, у којој да живимо и са Исусомъ да свагда будемо. Треба да поштуете и ђаконе, кои служе тайнама Исуса Христа: еръ они пису слуге за ело и пійће, него су слуге прѣве божіе. А зато и они треба да се чуваю одъ свачега, што бы їй осрамотило, да се чуваю велимъ, као одъ живе ватре. Нека они и буду такви.

3., Но и вы поштуйте їй као Исуса Христа, кога они заступаю, каогодъ што е и Епископъ слика отца свію, а свештеници оличаваю саборъ божій, и скупъ Христовы апостола. Безъ вѣи црква ніе пзабрана, ни дружина светаца, ни скупъ праведника. Тако исто уверанъ самъ мислите и вы сви. Еръ угледъ ваше любви я самъ добіо и имамъ кодъ себе у вашемъ Епископу, коега е и сама спольность врло поучљива, а нѣгова смерность, кротость улива поштованѣ, држимъ да нѣга и неверници поштую. Но любећи васъ, я се уздржавамъ да вамъ много пишемъ, боєћи се да коме не будемъ досаданъ или да кога не одбіємъ одъ себе. Ма да самъ я у оковима за Христа, опетъ іошъ нисамъ достоянъ Христа. Али се надамъ, да кадъ умремъ за нѣга, тада ѣу текъ быти достоянъ, да се зовемъ нѣговъ.

4., Не заповедамъ као апостолъ, него се смиравамъ, боєћи се да не пропаднемъ одъ таште славе.

Хвалити се добро е само у Господу. Ако самъ я якъ у божескимъ предметима и тврдъ у живленію по Богу; опетъ ми треба да се тада іошъ више боимъ и чувамъ да непопустимъ ласкателнимъ хвалама, кое бы ме надимале. Еръ кои ме хвале, тѣи ми наносе ране. Истина е, да я желимъ яко да страдамъ, али незнамъ да ли самъ достоянъ за то. Еръ зависть непріятеля многи не виде, а она силно устае на мене. Зато ми е потребна кротость, којомъ се може оборити влизъ овога света — ѣаво.

5., Заръ я не бы хтео да вамъ пишемъ о предметима кои су више таинствени? Но, опростите ми боимъ се да вамъ не учинимъ штету, почемъ сте вы іошъ деца у познаванію Христа, и почемъ іошъ нисте яки за високу науку, да бы е разумели, те да небудете нѣоме подавлѣни. Еръ и ако я, наодећи се у оковима, могу да поймимъ што е небесно, а то ѣе рећи могу да схваћамъ разликку, коя е међу ангелима, архангелима и воинствима, силами и господствима, разстоянѣ међу престолима и властима, величіе началства и превосходство херувима и серафима, висину Духа и царство Господа, и поврхъ свега, неисказану славу сведржителя Бога; и ако я све ово знамъ, но збогъ того, я іошъ нисамъ постао савршенъ ни такавъ ученикъ, такавъ е Павле и Петаръ. Много ми іошъ коешта оскудева, те да бы могао я да будемъ у Богу савршенъ.

6., Па зато васъ усрдно молимъ, не я, него васъ моли любовь Исуса Христа, да сви єдно говорите и да не буду међу вама распре, него да будете утвр-

ђени у едноме разуму и у едној мисли (1 Кор. 1 ст. 10). Ђрђ има неки брбљова и варалица, кои заводе умъ, кои нису христјани, него су христопродавци, кои лажљиво носе на себи име Христово и нечисто проповедају слово Евангелско. Къ сладчайшему имени (Исуса Христа), они мешаю отровъ заблуде, као што чине кадъ сипаю отровъ у сладко вино, те да бы га онај кои пије, преваренъ нѣговомъ сладощѣу, безъ сваке пажнѣ и збѣнѣ попио и подпао смрти. Неко е одъ старихъ правично рекао: не зови добримъ онога, кои къ добромъ мешаю! Заиста, они говоре о Христу, не зато, да проповедаю Христа, него да га одбаце. Они говоре о закону не зато, да утврде законъ, него да разшире безаконѣ. Ђрђ они одтуђую Христа одъ отца, а законъ — одъ Христа; они непризнаю нѣгово рођенѣ одъ Дѣве; они стидѣи се крста, одбацују страдања Христова и неверую у воскресенѣ Христово. Они уводе некакога непознатого бога; Христа объяваю да е нерођенѣ, а св. Духу ни быће не признаю. Неки одъ тихъ говоре, да е синъ простъ човекъ, или да е отацъ и синъ и св. Духъ едно и исто; да е светъ дело божіе створенѣ не преко Христа, него преко неке друге силе.

7., Па зато чувајте се оваки людій, да не бы упали у мреже, и изложили своје душе пропасти. Тако се понашајте, да ваше живленѣ никога не саблазни, да не будете замка и мрежа разапета (Ос. 5 ст. 1). Ђрђ ко е немаранъ у послу своме, братъ е распикуђи (Прит. 18 ст. 9). Ако се дакле вы непоносите,

не високоумствуєте, не будете охоли, не презирете друге; можете бити у свези съ Богомъ. Ђрђ е Господъ близу онихъ, кои се нѣга боје (Ис. 84 ст. 10). И на кога ѣу последати? на кроткога, вели, и на онога кои е скрушена духа и ко се плаши моихъ речій (Ис. 66 ст. 2). Поштујте Епископа вашега, као Христа, што су заповедили блажени апостоли. ко е унутра олтара, тай е чистъ; па зато се и покорави Епископу и свештенству. А ко нје тамо, тай и ради повешто безъ Епископа, свештеника и ѣкона, томе нје чиста савестъ и тай е горѣн одъ неверника (1 Тим. 5 ст. 8). Ђрђ сетите се, шта е Епископъ? нје ли онъ лице, кое има поглавито старешинство и власть надъ свима, уколико е то могуће оное, кои по својој снази тежи да се угледа на Христа Бога? А заръ свештенство, нје освећенъ саборъ, саветници и сатрудници Епископски? А ѣкони заръ нису подражателни ангелскимъ силама, кои служе свештенству чисто и безпорочно, као што е св. Стефанъ служио блаженое Якову, Тимотіе и Линъ служише Павлу, Анаклитъ и Климентъ служише Петру? Дакле ко се нѣма не покорави, ко нѣ не слуша; тай е човекъ сасвимъ безбожанъ и нечастивацъ, тай презире Христа и нѣгову установу.

8., Ово вамъ не пишемъ зато, што самъ као дозвоно да међу вама има такви людій. Не, нје то. И не дай Боже, да такве гласове кадъ годъ чуемъ о вама; ерђ знате да Богъ нје поштедио ни своего сина за свету цркву (Рим. 8 ст. 32). Него вамъ ово пишемъ, да предохранимъ васъ, као свою децу, коју я одвећ

водемъ, што сте верни сада Христу; али предвиѣамъ сплетке лукавога; па зато вамъ и даемъ пійѣ, кое ѣе стати на путь да се не усели смртоносна болестъ непокорнихъ. Овимъ пійѣмъ по добротѣ Христа Бога нашего растерайте болестъ. Задобивши кротость, угледайте се на страдања и любавъ Христову коіомъ е возлюбіо насъ дотле, да е себе самога предао, те да насъ одкупи, да насъ своіомъ крвљу очисти одъ старога незнабоштва и да намъ подари животъ. Сеѣайте се да е онъ себе предао за насъ онда, када смо мы пропадали одъ зла, што е живело у нама. Нека дакле нико одъ васъ нема у срцу своѣмъ ништа, што е противъ вашего ближнѣга. Ёрѣ е Господъ рекао: опростите и опрости ѣе вамъ (Марк. 11 ст. 25). Не саблазнявайте ничимъ незнабошце, како не бы они, збогъ неколицине лудихъ, хулили божіе слово и науку (Тит. 2 ст. 5, 1 Тим. 6 ст. 1). Ёрѣ тешко томе, вели у име Бога пророкъ, збогъ кога се у народу срамоти име божіе (Ис. 52 ст. 5).

9., Будите као глуви, када вамъ неко стане говорити, да Исусъ Христосъ синъ божій ніе одъ рода Давидова, ніе се родіо одъ Маріе, знаюћи да се е онъ заиста родіо и одъ Бога и одъ дѣве, само не на еданъ истый начинъ; ерѣ ніе едно исто Богъ и човекъ; да е онъ у истини узео на себе тело, ерѣ слово поста тело (Іоан. 1 ст. 14), и живео е међу людма безъ икогъ греха; ерѣ кои ме одъ васъ, вели онъ, кори за грехъ, (Іоан. 8 ст. 46)? Онъ е заиста ео и піо; распетъ е за време Понтія Пилата; тако е онъ у истини а не уображено, распетъ и умро предъ ли-

цемъ небеснихъ, земнихъ и преисподнихъ — што ѣе реѣи предъ лицемъ небеснихъ безтелеснихъ суштаства — ангела; земнихъ — юдеаца, римляна и осталихъ людій и народа, кои беше у то доба када распеше Господа; преисподнихъ то вѣтъ онихъ многихъ, кои у то доба заедно съ Господомъ воскреснуше изъ мртвихъ; ерѣ вели свето писмо — многа тела светихъ, кои су помрли усташе (Мат. 27 ст. 52). Онъ е заиста сишао у пакао еданъ, а изишао е отуда са многима и ону преграду што е одъ векова постојала порушио е и средиште нѣвно растуріо, па е крозъ три дана воскресео силомъ отца кои га е воскресео. После е онъ 40. дана остао са апостолима, затимъ се узнео отцу и сео съ десне стране нѣгове, чекаюћи докъ се положи непријатељи нѣгови подъ ногама нѣговима (Евр. 10 ст. 12, 13). Дакле е онъ у петакъ, у трећемъ часу, саслушао осуду одъ Пилата, по допущенію Бога отца; у шестоме часу распетъ е, у деветомъ е испустио Духъ; пре захода сунца погребенъ е; суботу е провео подъ земаљомъ у гробу, у коме га е сараніо Іосифъ Ариматейскій; а кадъ поче свитати недѣля, воскресео изъ мртвихъ, као што е самъ предсказао: као што е Іона быо у трбуху китовомъ три дана и три ноћи; тако ѣе бити и синъ човечій у срцу землѣ три дана, и три ноћи (Мат. 12 ст. 40). Потоме е Господъ у Петакъ страдао, у Суботу погребенъ, а у Недѣлю воскресео.

10., А када бы се онъ родіо човекомъ само уображено, а не бы имао у истини тела, када бы онъ само привидно умро, а у истини, не бы страдао, као

што држе и говоре неки безбожници — неверници; онда, питањъ, зашто самъ я у оковима и зашто желимъ да се боримъ са дивљимъ зверовима? Тада бы я заиста лудо излагао се смрти, крстъ быо бы само моя фантазія, и пророкъ бы изрекао дажъ: погледа ће на онога, кога прободоше, и плака ће за нѣмъ као за единцемъ и тужи ће за нѣмъ као за првенцемъ (Зах. 12 ст. 10). Ови су люди такви исти неверници, као што су и они кои и распеше Христа. Но я се напразно не надамъ на умрлога за мене Исуса; него имамъ истиниту наду, почемъ истини не доликуе дажъ. Марія е истинито тело родилъ у коме телу обитава Богъ и Богъ Слово истинито се родіо одъ Дѣве, узевши на себе наше нама подобно тело. Онъ е истинито быо у утробѣ материной, као што ту добию свое тело и остали люди, само што е онъ саздао себи тело одъ крви дѣве безъ учешѣ мужа. Нѣга е мати носила у утробѣ као што и друге матери носе свою децу за опрѣделено време. Онъ се истинито родіо, као што смо се и мы родили. Онъ се заиста раніо млекоу и ео такову храну и піо таково пійе, каково употреблюемо и мы. И када му е было 30. година, онъ се истинито, а не уображено крстіо одъ Іована. После е онъ три године проповедао Евангеліе, творіо много чуда. Затимъ е одъ лажливыхъ юдеца и старешине Пилата, и ако е онъ судія, быо суђенъ, біенъ, ударанъ, плюванъ, злоставлянъ, облаченъ у првену халыну са трповнимъ венцомъ на глави, за подсмехъ, осуђенъ и распетъ истинито, а не уображено, не по изгледу, не при-

видно. Тако е исто, онъ заиста умро, погребенъ и воскресао изъ мртвихъ, као што се е на єдномѣ мѣсту (устима псалмопевца) онъ молю говорећи: Ты Господе, подигни ме и я ѣу имъ вратити (Пс. 40 ст. 11). А отаць, кои га свагда слушаше, на то му е одговоріо: устани Боже, суди земли, ерѣ су твои по наслѣдству сви народи (Пс. 82 ст. 8). Отаць кои е воскресао Христа, и насъ ће воскреснути преко нѣга; ерѣ безъ нѣга неможе ништа да има истинитый животъ. Онъ самъ вели: я самъ воскресеніе и животъ; кои веруе мене ако и умре живеће. И ни єданъ кои живи и веруе мене, неће умрети вавекъ (Іоан. 11 ст. 25, 26). Клоните се, избегавайте одъ нечистивыхъ ересей: ерѣ су ереси измишляне одъ ѣвола, одъ оне пакостне издавна змїе, коя преко жене превари нашего праотца Адама.

11., Клоните се тако исто и зле деце нѣгове — Симона нѣговогоу најстаріега сина, Менадра, Василида и све гомиле нѣговихъ пристаица, кои су пуни злобе и пакости. Избегавайте овихъ човекоугодника, за кое пророкъ Єремїа вели да су проклеті (17 ст. 5). Клоните се тако исто и нечистыхъ Николаита, — людїй лажливы, сластолюбивы и варалица. Осимъ тога, избегавайте и порода давнашнѣ злобе, а то су Теодотъ и Клеовуль, кои доносе смртоносанъ родъ, одъ кога когодъ окуси одма умире не временомъ него вечноу смрћу. Они нису рукосадъ отчєвъ, него су породъ проклетинѣ. Господъ е рекао: свако дрво, кое нїе усадіо отаць мой небесный искорени ће се (Мат. 15 ст. 13). А када бы они были

рукосадъ очевѣтъ, не бы были неприятельи крста Христоваго (Фил. 3 ст. 18); него бы были неприятельи онима, кои убише Господа славе (1 Кор. 2 ст. 8). Кадъ одбацаю крстъ и стиде се страданя Господа, они покриваю злочинство юдеяца, овихъ Богобораца и убилаца Господа. Мало е да имъ кажемо да су пророкоубици! А васъ као свое чланове, Христось зове своимъ страданѣмъ и воскресенѣмъ у свою безсмертность.

12., Поздравляемъ васъ изъ Смирне, заедно са онима црквама, представници коихъ наоде се кодъ мене и кои ме утешише подпуно и духовно и телесно. Умолявамъ васъ моимъ оковима, кое носимъ за Исуса Христа; останите свагда у узаймной слози и молитви. Свакій одъ васъ, а особито свештеници треба да успокояваю Епископа за честь Бога отца и за честь Исуса Христа и апостола. Послушайте ме съ любавою, молимъ васъ, те да не доѣмъ у ту неприлику да са овимъ писмомъ изиѣмъ као сведокъ противъ васъ. Молите се и за мене; еръ кодъ милости божіе имамъ потребу и у вашой любави, те да постигнемъ оно што желимъ и извршимъ за чимъ тежимъ и да не изиѣмъ као недостоянъ.

13., Поздравляя васъ любавъ Смирняна и Ефесеца. Споминьте мене и цркву Сирску, кое се несмемъ да назовемъ и наипоследнымъ чланомъ. Будите среѣни у Господу Исусу Христу и будите покорни Епископу, свештеницима и ѣаконима. И уобште любите еданъ другога нераздойнимъ срцемъ. Поздравляя васъ и мой духъ не само сада, него и онда кадъ будемъ кодъ

Бога; еръ се сада јошъ наодимъ у опасности. Но истинитъ е отацъ Исуса Христа. Онъ ће извршити мою и вашу молбу. О, дао бы Богъ да му безпорочни предстанемо! Нека даруе Господъ намъ ту радость да съ вама заедно будемъ по Господу и кодъ Господа!

РИМЛЯНИМА.

Игнать, Богоносаць, цркви обдареной милостима, као што доликуе величанству свевиниѣга отца и Исуса Христа, однороднога нѣговаго сина. Цркви освѣщеной и просвѣщеной по воли Бога кои е све створио, што е сагласно са веромъ и любовлю према Исусу Христу Богу и Спасителю нашему. Цркви коя председава у столицѣ римске области, богодостойной, достоблаженной, достохвалной, достожелой, чистой и предначеѣой у любви, Христоименой, отцеименой, духоносной цркви, кою и поздравляемъ у име Бога сведржителя и Исуса Христа сина нѣговаго. Свима кои су по телу и духу саединѣни меѣусобно у свакој заповѣди божіей. Свима кои су несумнѣиво испунѣни сваке божіе благодати и кои су чисти одъ сваке туѣ смесе, желимъ найвеѣу непророчну радость у Богу отцу и Господу нашему Исусу Христу!

1., После молитве къ Богу, я самъ добіо оно, зашто самъ се найвише и молю, а то е, видео самъ ваша богодостойна лица. Као онай кои е окованъ, за Исуса Христа, я се надамъ да ѣу се съ вама лично поздравити, ако буде воля божія, да я будемъ удо-

стовнъ свршетка своего подвига. Почетакъ е учинѣнъ добаръ; но да ли ѣу се удостойти благодати, да безъ препоне до края извршимъ свой позивъ? еръ се я боимъ ваше любви, да ми она не учини штету, почему е вама лако да учините, што сте наумили, што желите*; но мени е трудно доѣи Богу, ако бы вы збогъ телесногъ пріятельства, жалили ме.

2., Желимъ да вы угаѣате Богу, а не людма, као што заиста вы и угаѣате Богу. Еръ ни я неѣу веѣъ наѣи друге прилике, овако згодне да одемъ Богу, нити ѣете вы учинити болаѣ дело до то, ако сада ни едне речи не проговорите за мене. Еръ ако вы ништа о мени не рѣкнете, я ѣу быти божій. Ако ли пакъ зажелите да учините любовь моему телу; онда я морамъ наново іомъ да ступамъ на подвигъ. Мени не ѣете ништа болаѣ учинити до то, ако оставите да я будемъ закланъ на жертву Богу. Еръ знате да е веѣъ жертвеникъ готовъ, на ако вы учините то, што желимъ, а то е да своіомъ любовлю саставите хоръ и запоите песму отцу у Христу Исусу, да е Богъ удостоіо Епископа Сирскога сведока своихъ страдани, да доѣе са истока на западъ и да оде изъ овога света къ Богу, да му се тамо яви и предстане.

3., Вы нисте никада и никоме завидели, па сте и друге поучавали да тако поступаю. А я желимъ да буде твердо оно, што вы другима препоручаете своимъ поукама. Само молитѣ се Богу да ми да унутрашню и спољну силу, да я не текъ говоримъ, него и

* Римски Христіани ждали су да може да се св. Игнать избави сирти.

да желимъ, да се само не зовемъ христiяниномъ, него да самъ и у истини правый христiянинъ. Кадъ самъ я правый и у истини христiянинъ, я се могу тада и звати тимъ именовъ и текъ тада могу да будемъ истинито веранъ, кадъ ме нестане на овоме свету. Ништа нiе вечно што се види: еръ е ово што се види, за време, а оно што се невиди вечно (2 Кор. 4 ст. 18). Суштина е христiянска, не у говору, него у величини дела. Када овай светъ мрзи христiянина, тада га любн Богъ. Еръ е речено: кадъ бы сте были одъ света, онда бы светъ свое любio; а како нисте одъ света, него васъ я одъ света избрахъ, зато мрзи на васъ светъ (Иоан. 15 ст. 19 и 4).

4., Я свима црквама пишемъ и свима казуемъ да добровольно умиремъ за Бога, ако ми само вы не ставите препоне. Молимъ васъ да ми не чините любавъ, коя нiе у време. Оставьте ме, да будемъ храна зверовима и да тиме додемъ Богу. Я самъ божiя пшевица, па нека ме измелю зуби зверова, те да поставимъ чистъ хлебъ божiй. Болъ е да задобрите зверове, те да они постану гробъ мой и ништа не остане одъ моего тела, како не бы после смрти никоме био на теретъ. Тада љу я быти правый ученикъ Исуса Христа, када светъ и не види мое тело. Молите се Господу за мене, те да я на овай начинъ поставимъ жертва Богу. Не заповедамъ вамъ, као што су Петаръ и Павле заповедали. Они су апостоли Исуса Христа, а я самъ найпоследный између свию. Они су слободни као слуге божiе, а я самъ и досада iошъ робъ; но ако пострадамъ, бы љу ослобођенъ

Исусомъ Христомъ и воскреснути у нѣму слободанъ. Сада када самъ за нѣга у оковима, я се само учимъ, да не желимъ ништа што е световно или суетно.

5., Одъ Сирiе до Рима, на мору и на тврдой земљи, на суву, даню и ноћу, я се боримъ са дивльимъ зверовима, почемъ самъ свезанъ са десетъ леопарда, а то су воиници кои постаю свирепи, чимъ имъ чинишъ више добра. Нѣове увреде, мене више научаваю; но тиме се не правдамъ (1 Кор. 4 ст. 4). О, дао бы Богъ да не изгубимъ спремлѣне ми зверове! Я се молимъ, да се они што скорiе пусте на мене. Я љу ий умиляванѣмъ мамити на себе, те да ме они што пре растргну и поеду. А не љу да се догоди, као што се съ другима догађало, да се зверови не смеду приближити нити дирнути ме. Ако не усхтеду добровольно да то чине, я љу ий принудити. Опростите ми, я знамъ шта е за мене користо. Сада текъ почиѣмъ да будемъ ученикъ. Ни оно што се види, ни што се не види, неможе ме уздржати да не додемъ Исусу Христу. Ватра и крстъ, гомила зверова, киданѣ, сеченѣ, паранѣ, ломленѣ костю и дробленѣ свега моего тела и пакостна каштига ѣаволска, нека све дође на мене, само да додемъ да самъ близу моему Господу Исусу Христу.

6., Никаку користъ нељу имати одъ целога света ни одъ царевина овога света. Болъ ми е да умремъ за Исуса Христа, него ли да владамъ надъ своимъ земљомъ. Еръ каква е користъ човеку, ако савъ светъ добiе а души своiой науди (Мат. 16 ст 26)? Желимъ Господа, сына истинога Бога и отца, Исуса

Христа. Нѣга тражимъ, кои е за насъ умро и воскресао. Опростите ми, браћо! Не сметајте ми да уђемъ у животъ; еръ е Исусъ Христосъ животъ веруюћима. Немојте ми желити смрти, еръ е живленъ безъ Христа смртъ. Хоћу да будемъ божій, на немојте ме предавати свету. Пустите ме да одемъ чистоме видељу. Када тамо пређемъ, я ћу бити човекомъ божимъ. Дозволите ми да се угледамъ и да подражавамъ страданьима Христа Бога мовга. Кои самъ има у себи Христа; тай ће ме разумети, тай ће поимити, шта я желимъ; па ће ме сажалити и пустити ме да уживамъ срећу, која ми е на срцу, да се бавимъ онимъ, што ми е најмилије.

7, Князь овога света, хоће да ме уграби и да поремети мое мисли, кое имамъ односно Бога. Нека нико, кои се годъ наоди тамо (у Риму) непомаже томе моему злотвору. Будите вы на мојој а то е на божіој страни, болѣ е. Не поступајте тако, да на устима имате Исуса Христа, а у срцу предпоставляете Христу светъ. Завистъ нека нема станка међу вама, па када бы и я лично васъ молю да ме одбратите одъ смрти, не слушајте ни мене самога, но држите и веруйте то, што вамъ пишемъ. Живећи пишемъ вамъ, да пламено горимъ желомъ да умремъ за Христа. Моя се любовь разапела и у мени нѣе остало више ватре, која бы ме вукла да што друго водемъ, осимъ распетога, а има у мени жива вода, која у мени тече и изнутра ми еднако говори: иди отцу! Не осећамъ никакве сласти ни у еду трудежномъ, ни у задовольствима овога живота. Желимъ божіега хлеба, небес-

нога хлеба, хлеба живота, кои е тело Исуса Христа, сина божіега, кои се е у одређено Богомъ време родіо одъ семена давидова и аврамова. А тако исто желимъ пійћа — крви нѣгове, која е любовь што никада не престае и животъ вечанъ.

8., Нећу више да живимъ за люде, а то ће се извршити, ако вы усхтете. Съ Христомъ се разапехъ. Я више не живимъ, него живи у мени Христосъ (Гал. 2 ст. 16 и 20). Браткимъ писмомъ молимъ васъ, не одреците ми то, да ми не закраћуєте испунити желю, веруйте ми, да я любимъ Исуса, кои е посланъ за мене. Шта ћу учинити Господу за све оно што е онъ мени чинію (Пс. 115 ст 3)? Самъ Богъ и отаць и Господъ Исусъ Христосъ обяви ће вамъ, да я говоримъ истину. И вы се заедно са мномъ молитѣ, да я постигнемъ свою намеру светимъ Духомъ. Нисамъ по нагону тела написао вамъ ово, него по вољи божіој. Ако я пострадамъ, то ће бити доказъ да сте ме вы водели. Ако ли се пакъ ове среће не удостоимъ, онда ће се знати да сте ме вы омрзнули.

9., Споминьите у своимъ молитвама Сирску цркву, у којој е сада место мене пастиремъ самъ Господъ Исусъ, кои е рекао; я самъ пастирь добаръ (Іоан. 10 ст. 11). Онъ ће еданъ да управя нѣоме и ваша любовь према нѣму. А я се стидимъ да се кажемъ и да самъ нѣнъ чланъ, еръ нисамъ тога достоинъ, као последний и као одметъ. Но ако одемъ Богу, я ћу по нѣговой милости нешто и вредити.

Поздравляя васъ мой духъ и любовь цркава, кое ме у име Исуса Христа примаше, не као обичнога

путника. Брѣ шта више и оне цркве, коє нису были на путу, излазише ми на сусреть у варошѣ.

10., Ово вамъ пишемъ изъ Смирне, преко поштованы Ефесеца. Са многъ е поредъ многихъ другихъ и Крокъ мило ми лице и име. За оне кои су у славу божію пре мене послани изъ Сиріе у Римъ, вы држимъ веѣ знате. Кажите имъ да ето и мене, да самъ и я близу. Сви су они достойни Бога и васъ, вы треба да се у свему за нѣи старате.

Ово самъ вамъ написао на 9 дана пре Септембарски календа (23. Августа). Снажите се до края у трипеню за любовъ Исуса Христа!

ФИЛАДЕЛФИЦИМА.

Игнѣтъ Богоносацъ, цркви Бога отца и Господа Исуса Христа, што е у Филадельфи. Цркви кою милує Богъ збогъ любви, коя е утврѣена у єдномислености о Богу и коя се єднодушно радує у страданю Господа нашего Исуса Христа и коя има у воскресенію нѣговоє несумнѣно уверєнѣ по свакой милости. Поздравлямъ ову цркву крви Исуса Христа, што е вечна и нигда не престаюѣа радость! Особито крвь е Христова вечна радость онима, кои се находе у заєдници са Епископомъ, свєштєницима и ѣаконима, кои су поставлєни по воли Бога отца Господомъ Исусомъ Христомъ, кои е по своіой воли тврдо основао свою цркву на каменѣ зиданѣмъ духовнимъ и нерукотворнимъ тако темельно, да е нису могли оборити ни ветрови ни реке, коє на ню удараше, па и после неѣе моѣи никада духови злобе да е оборо, него ѣе они сами да ослабе силомъ Господа нашего Исуса Христа.

1., Я самъ дознао да е вашъ Епископъ приміо се службе за общту среѣу не самъ по своіой воли, нити по воли людѣй, нити е приміо изъ грамзєна за славомъ; него е приміо по любви Бога отца и Го-

спода Иисуса Христа, кои е воскресао изъ мртвихъ. Я самъ быо изненаѣенъ нѣговымъ смерношћу. Онъ и ѣтеѣи може да учини много више одъ онихъ, кои говоре много. Ёръ е онъ тако сагласанъ и оданъ божима заповестима и наредбама, као годъ што е жица на гуслама и безпорочанъ е као што е быо свештеникъ Захаріе (Лук. 1 ст 6). Збогъ тога милуе моя душа нѣгове мисли о Богу, находеѣи да су оне чисте и савршене. А тако исто врло ми е драга нѣгова неколебљивость и мирноѣа у потпуной смерности, коя е Богу живоме одвеѣи мила.

2., Дакле као деца видела и истине, избегавайте цепани и рушена единства, клонеѣи се штетнога учена вретика, одъ коихъ пзаѣе смрадъ, кои погани сву землю (Ерем. 23 ст. 15). Него увекъ тако поступайте, да свагда будете у слози и где е пастиръ, тамо и вы као овце идите. Ёръ многи вуци, кои се одеваю у овчїе коже лове оне кои иду по путу божїемъ, да угоде своїой сластолюбивости. Али ови неѣе вамъ моѣи наудити, ако вы будете у слози и єдномислености.

3., Зато се и гнушайте куколя, кога сее човекоубилаць и зверь, а не Иисусъ Христосъ. Куколь нїе семе отца, него е зло семе лукавога сотоне. Ово не пишемъ зато, што самъ нашао у вама поцепаность и неслогу, него васъ као децу божїю чинимъ пажљивима. Ёръ кои су Христови, тїи су са Епископомъ. А кои се удале одъ нѣга и заволе друженъ са проклетницима, тїи ѣе са нѣима и да буду посечени. Они почемъ нису одъ Христа, него одъ злотора посеяни;

нека васъ одъ нѣга свагда бране и чуваю молитве председаваюѣега пастира вашего, найвернїега и найсмернїега. По томе Бога ради молимъ васъ, да ако се ко покае и доѣе у заєдницу съ црквомъ, примите га кротко и любовно; како бы онъ вашомъ добротомъ и незлобивошћу оснаженъ раскинуо ѣаволске мреже (2 тим. 2 ст 26), постао достоянъ Иисуса Христа и добио вечно спасенъ у царству христовомъ. Не варайте се браћо! Знайте добро, да ко иде за онимъ, кои е сврнуо съ пуга истине и отишао у расколъ; тай неѣе наслѣдити царство божїе. И ко не одступи одъ онога кои проповеда лажљиву науку; тай ѣе быти осуѣенъ да оде у накао. Пазите да се не одваите одъ побожныхъ, нити да се дружите са печастивцима. Ко се држи туѣе науке; тай нїе христовъ, нити участвуе у нѣговимъ страданїима него е такавъ лисица и развратникъ кои штети виноградъ Христовъ. Са такимъ (човекомъ) не улазите ни у какво обхоѣенъ и послованъ, да не погинете заєдно съ нѣимъ, па ма да е то отаць, братъ, или кои найближїи одъ домаѣи. Ёръ е казано да га не штеди твое око (Втор. 13 ст 8). Потоме оне, кои мрзе Бога, треба и вы да мрзите и гнушате се неприятеля божїи (Пс. 138 ст 21). Но съ овимъ не кажемъ, да їй гоните и бїете, као што чине незнабошци, кои не знаю Господа и Бога. Не, то не треба чинити. Него сматраюѣи їй за неприятелъ, двоите се одъ нѣи; али у приликама обавештавайте їй и поучавайте да се покаю. Па може быти, да ѣе послушати, може быти да ѣе се покорити. Ёръ човеколюбивый нашъ Богъ, хоѣе да се сви люди спасу и да

дођу у познаванѣ истине (1 Тим. 2 ст 4). Зато онѣ и заповеда сунцу, да обасява и добре и зле и дае кишу праведника и неправедника (Мат. 5 ст 45). И желећи да се и мы угледамо на нѣгову доброту, Господѣ намѣ вели: будите савршени, као што е савршенъ, отацъ вашъ небесный (там. ст 48).

4., Я се по Господу твердо надамъ, да вы ништа друго нећете мислити. Зато овако отворено и пишемъ вашей Бога достойной любви, срдчно молећи васъ да имате одну веру, одну проповедъ, одну Евхаристию (причестіе). Ербо е едно тело Господа Исуса и една крвь нѣгова проливена за насъ. Еданъ е хлебъ за све преломлѣнъ и една е чаша поделѣна свима. Еданъ е жертвеникъ за сву цркву, еданъ е Епископъ са свештеницима и ѣаконима моима саслужительима. А знате да е и еданъ нерођеный Богъ и отацъ: еданъ однородный синъ Богъ слово и човекъ; и еданъ утешитель — Духъ истине. Една е проповедъ, една е вера и крштенѣ одно (Ефес. 4 ст 5). Една е црква, кою су основали свети апостоли одъ края до края земаѣ на крви Христовой, своимъ зноемъ и трудомъ. Па за то и вы као люди избрани (Тит. 2 ст 4), и народъ светъ (1 Петр. 2 ст. 9) све треба да радите у едномислености по Христу. Жене покоравайте се своимъ мужевима у страху божіемъ. Деветвеници покоравайте се Христу у чистоћи, не збогъ гнушаня према браку, него изъ желѣ за вишимъ и больимъ, не за порицанѣ супружества, но ради удеснѣга вршеня закона. Децо, слушайте свое родителѣ и любите ихъ, као сатрудики

божіе у вашему рођеню. Слуге, слушайте свое господаре по Богу, те да будете слободняци Христови (1. кор. 7 ст 22). Мужеви, любите свое жене, као сатрудики Богу, као свое властито тело, као свое сапутниці у животу и саучастниці у рађаню деце. Деветвеници, имайте у молитвама предъ очима еднѣго Христа и отца нѣговаго, просвећуюћи се св. Духомъ. Желео бы я да ваша светость буде, као што е светость Иліе, Исуса Навина, Мелхиседека, Елисея, Іереміе, Іована Крстителя, возлюбленѣго ученика, Тимотея, Тита, Еводія, Климента, кои су свршили свой животъ у савршеной чистоћи. Не мислите браћо, да я споменухъ ове свеце зато, да понизимъ друге свеце, кои су были у брачномъ живленю. Еръ се я и молимъ Богу, да ме удостои, да у царству нѣговомъ будемъ кодъ ногу овихъ, као што су: Авраамъ, Исаакъ, Яковъ, Іосифъ, Исаія и други пророци, Петаръ и други апостоли, кои су живели у браку. Еръ су они ступали у бракъ не за уживанѣ телесны задовольства, него за продуженѣ своего рода. Отцеви, воспитавайте свою децу у науци и страху господнѣмъ (Ефес. 6 ст. 4) и учите ихъ светоме писму и вѣстинама или занатима, те да не проводе време узалудъ. Ве-ома се радуе отацъ праведниковъ и редитель мудрога весели се (прит. 23 ст 24). Господо, будите снисходливѣ према слугама, као што учи Іовъ (гл. 31 ст. 13, 15); еръ имате одну природу и едно човѣштво. Нема роба ни господара у Христу (Гал. 3. ст. 28). Старешине мораю да се покоравою владателю, воици своимъ старешинама, ѣакони свештеницима

као вишимъ свештенослужителѣма, а свештеници ђакони и осталии клиръ са целимъ народомъ и воиinicima и старешинама и владателѣмъ Епископу, а Епископъ Христу као што се Христосъ покорава отцу; те тимъ начиномъ да се потпуно очува единство. Ни удовице не треба да су одане суѣти, да не буду сластолюбиве, да се не скитаю; него да буду као поштована Юдита, као целомудрена Анна. Не заповедамъ вамъ као што заповедаше апостоли; ерѣ ко самъ я, одѣ каквѣ ли лозе (2 цар 7 ст. 18), те да бы се могао њима упоредити? Я само као вашъ помагачъ и другаръ (Фил. 2 ст. 25), являмъ вамъ да вршимъ дужность слуге, кои васъ зове у заедницу.

5., Браћо моя, я самъ се много исказао, гонѣмъ любавлю према вама и съ найвећомъ радошћу лебдимъ надѣ вама, чувамъ васъ, не я него преко мене чува васъ Господъ Исусъ, за кога и ако самъ допао окова, али се јошъ много плашимъ; ерѣ јошъ, ни самъ савршенъ. Но молитва ваша къ Богу усавршиће ме, те да учинимъ оно, на што самъ позванъ, а то е да се ставимъ подѣ Евангеліе као подѣ тело Исуса Христа и подѣ апостоле као подѣ пресвитерство прквено. Водемъ я пророке, као вѣстнике о Христу, као причастнике онога истога Духа, кога су имали и апостоли. Ерѣ као што су лажљиви пророци и лажљиви апостоли дозвали себи еднога истога духа лукавога, лажљивога и варљивога; тако су исто истинити пророци и апостоли примили одѣ Бога преко Исуса Христа еднога истога св. Духа доброга, владајућег, истинога и поучаваю-

ћег. А зна се да е еданъ Богъ и старога и новога завета, еданъ е посредникъ Бога и людѣи (1. Тим. 2 ст 5) за управу са умнимъ и чувственимъ и за старанѣ о свему што е добротворно и саобразно потребама сваке ствари. И еданъ е утешитель, кои е радѣ у Мойсею, пророцима и апостолима. Дакле су се сви свети спасли у Христу, надајући се на њѣга и очекујући га и онѣ ѣи е спасао, њѣи е онѣ узвисио те су постали достойни любави и дивни свеци, за њѣи е да су свеци сведочио самъ Исусъ Христосъ и они су придружили се обштой евангелској нади.

6., Ко проповеда да е еданъ Богъ закона и пророка, а Христа не признае за сина божѣега; тай е лажа, као што е и отацъ ѣѣговъ ђаво, тай е лажљивъ юдеацъ земаљскога обрезања. Ко признае и проповеда Исуса Христа за Господа, а не признае да су законъ ѣ пророци одѣ Бога и говори да творацъ неба и земљѣ ѣе отацъ Христа; тай не стои на истини каогодѣ што и отацъ ѣѣговъ ђаво не стои, тай е ученикъ Симона волхва а не светога Духа. Ко ма да признае еднога Бога и исповеда Исуса Христа, али мисли, да е Господъ обичанъ човекъ, а не да е еднородный Богъ и премудрость и слово божѣе и држи да онѣ има само душу и тело; тай е змѣя, коя проповеда лажъ и заблуду на пропасть людсеу. Такавѣ е заблуђеникъ глушѣ, те се збогъ тога и зове Евѣонѣ (еврейска речъ и значи беданѣ). Ко пакѣ све ово и признае, али законито супружество и рађанѣ деце држи за калянѣ и кварежѣ, или држи да су ела нечиста; знайте да у такомѣ човеку живи драконѣ

— однадникъ. Ко отца и сина и св. Духа и признае веруе и створенъ не каля и не пориче; али воплощенъ Христово сматра као призракъ и стиди се страдања; тай е однадникъ одъ вере скоро онако исто, као што су и Христоубилци юдейци. Ако бы ко ово и признавао, каогодъ што признае да е Богъ — слово обитавао у човечѣмъ телу, но тако да е слово у телу као што е душа (песливена) у телу зато, што се уселио Богъ, а нѣ (обична) човечја душа, и говорио бы да су незаконита смешаваня нешто добро и држи да е найвеће блаженство у чувственой наслади, као што е мислио лажливый Николаитъ; тай знайте не може да буде ни боголюбацъ ни христолюбацъ. Тай квари собствено свое тело, те зато и нема св. Духа и удалѣнъ е одъ Христа. Сви су оваки люди надгробне плоче и гробови мртвачки, на којима су записана само имена умрлы людѣй. Избегавайте дакле сплетака и превара злога духа, кои садъ ради у синовима противленя (Ефес. 2 ст. 2), како не бы ослабили у любви. Него се брините да сви останете у искреней слози и да непрекидно одржавате еднородность и едномисленость (Фил. 2 ст. 2) и кадъ сте у миру и у опасности, кадъ сте у жалости и у радости. Я благодаримъ Богу по Иесу Христу, да самъ у савести потпуно спокоянъ за васъ. И нема никога кои бы се могао похвалити ни тайно ни явно да самъ я ма коме и ма кадгодъ было на досади ни у маломе ни у великоме. А све съ којима самъ говорио, молимъ да о томе и неговоре.

7., Ёръ ако ме неки и желише телесно преварити; но мой се духъ не да преварити, почемъ самъ га я приміо одъ Бога. Онъ зна одкуда долази и куда иде (Іоан. 3 ст. 8) и обявлюе што е сакривено. Кадъ самъ было кодъ васъ, я самъ вамъ отворено и явно якимъ гласомъ говорио, а то нѣ моя речъ, него е божія, да се тврдо држите Епископа, свештеника и ѱакона. Ако подозревате, да самъ я ово говорио за то, што самъ предвидіо, да ће се неки одцепити; я васъ уверавамъ Христомъ, за кога самъ у затвору и оковима, да я то нисамъ чуо изъ човечји уста. Него ми е ово одкрио Духъ и рекао: безъ Епископа ништа не радите, чувайте свое тело, као божій храмъ, любите еднство и слогу, чувайте се и избегавайте неслогу и цепенѣ, угледайте се на Павла и друге апостоле, као што се они угледаше на Христа и подражаваше Христу.

8., Я самъ мой посао извршио, као човекъ кои тежи еднству. Али ѱу вамъ казати и то, да где е разлика у мислима, где е гнѣвъ и мрзость; тамо знайте не обитава Богъ. Али онъ опрашта свима, кои се каю, ако се врате еднству у Христу и слози са Епископомъ. Веруемъ благодати Иесуса Христа, да ће онъ да одреши насъ одъ сваке свеже неправде (ис. 58 ст 6). Па зато молимъ васъ, ништа да не чините узъ пркосъ (Фил. 2 ст. 3), него да радите по науци Христовой. Ёръ самъ я чуо да неки говоре: неверуемъ, ако не наѱемъ евангеліе у старимъ књигама. А я ѱу овима реѱи ово: за мене е

стара књига Исусъ Христосъ, кога кадъ кои не слуша, тай пропада. Мени е истинита књига крстъ Христовъ, смртъ и воскресеніе нѣгово и вера, кою е онъ нама дао. Овимъ желимъ да се по молитвама вашима оправдамъ. Ко не веруе евангеліе, тай и ништа друго не веруе. Ёръ стара књига не треба да се предпоставля Духу. Тешко е бости се съ онимъ кои има рокове (дѣян. 9 ст 5. гл. 26. ст 14). Врло е тешко неверовати Христу, врло е тешко не примати проповедъ апостолску.

9., Добри су свештеници и ђакони (слуге) Сл ова; али е одъ нѣхъ много болѣхъ првосвештеникъ, коме е поверено свето светихъ, коме су поручене тайне божіе. Светый е утешитель и свето е Слово — синъ отца, преко кога е отаць све саздао и за све води бригу. Онъ е путъ кои води отцу, онъ е каменъ, ограда, ключъ, пастиръ, жертва, дверь познаваня крозь коя су ушли Авраамъ, Исаакъ, Яковъ, Мойсей и сви пророци и стубови света — апостоли, и невеста Христова, за кою е онъ уместо света проліо свою крвь, те да е откупи. Све ово иде на то да буде и да се очува единство са еднимъ истинимъ Богомъ. Но евангеліе има у себи нешто што све надвишуе, а то е долазаекъ спасителя нашега Исуса Христа, страданъ и воскресенъ нѣгово. Ёръ што су пророци предсказали: докле не дође онай коме припада и нѣму ће се покоравати народи (Быт. 49 ст 10), то се испунило у евангелію: идите и научите све народе,

крстећи њъ у име отца и сина и св. Духа (Мат. 28 ст 19). Потоме е све добро уобште, и законъ и пророци и апостоли и савъ скупъ света кои веруе, кадъ само любимо едно друго.

10., Почемъ по вашој молитви и ономе добромъ расположено, како имате вы према Исусу Христу, црква антиохійска у Сиріи, као што ми е казано, наслађава се миромъ; за то вама као божіој цркви треба да изберете Епископа, те да онъ тамо врши божію службу и да се верни уедно састаю и заедно прославляю име божіе. Благо ономе, кои се по Исусу Христу удостои оваке службе! А вы ћете за свою брижљивость да будете прослављени у Исусу Христу. Ако вы хоћете, ово нѣ немогуће ради имена божіега; ёръ су најближе цркве свагда сладе Епископе, а друге опетъ свештенике и ђаконе на скупъ обштега договора.

11., Што се тиче ђакона Филона, мужа за кога сведочи Киликіе, кои и сада мени служи у проповеди заедно са Гаіемъ и Агатоподемъ изабранимъ мужемъ, кои иде са мноми одъ Сиріе, (ёръ су се они одрекли одъ живота); они и сведоче за васъ, и я Богу благодаримъ за васъ, што сте вы нѣхъ примили, као што е и васъ Господъ. А они кои имъ нису показали поштованъ, него су њъ срамотили, да добию опроштай по благодати Исуса Христа, кои неће да и кои грешникъ погине него да се покае и спасе (Лезек, 33 ст. 11. 2 Петр. 2 ст 9). Поздравляю васъ браћа.

што су у Троади, одкуда вамъ ово и пишемъ преко Вура, кога Ефесци и Смирняни изаслаше мени за по-
честъ. Нека имъ врати за ову любовъ Господъ Исусъ
Христосъ, на кога се они и уздаю теломъ, душою,
духомъ, веромъ, любоваю, едномисленошћу. Сна-
жите се по Господу Исусу Христу, кои е обща
наша нада у светоме. Духу!

СМИРНЯНИМА.

Игнѣть Богоносаць, цркви испунѣной свакимъ да-
ромъ благодати, познатою у вери и любви, коя има
украсть сваке добродѣтели, боголѣпной и свето-
носной цркви што е у Смирни у Азїи, цркви све-
вишнѣга Бога отца и возлюбленого сина нѣговога
Исуса Христа, жели у непорочноме Духу и Слову бо-
жїемъ да се много радуе.

1., Славимъ Бога и отца Господа нашего Исуса
Христа, кои е васъ толико умудрио преко нѣга. Еръ
самъ я дознао да сте вы неколебливо тврди у вери,
каогодъ да сте приковани за крстъ Господа нашего
Исуса и теломъ и духомъ. Дознао самъ да сте утвр-
ђени у любви — у крви Христовой и да сте пот-
пуно убеђени, као што и треба у томе, да е Господъ
нашъ Исусъ Христосъ синъ божїй, рођенъ пре сваке
твари (кол. 1 ст 15), да е Богъ слово — еднородный
синъ, да доходи по телу одъ рода Давидова, одъ
дѣве Марїе, да се е крстио одъ Иована, те да испуни
сваку правду (Мат. 3 ст 15), да е живїо свето, безъ
греха и да е истинито распетъ быо за насъ теломъ
за време управе Понтїа Пилата и Ирода четверо-
властника. И мы смо одавде одъ богоблаженого стра-

дана Христоваго и постали. И веруемо да ће воскресѣмъ у єдиномѣ телу своє цркве на свагда онъ подићи знакъ за свеце и верне свое (Ис. 5 ст 26 гл. 49 ст 22), па были то юдейци или незнабошци.

2., Ёръ є све ово онъ претрпіо за насъ и истинито пострадао, а не текъ по изгледу призрачно. Онъ є истинито и воскресао, а не тако као што неки говоре кои неверую. Ови се стиже вочовечєня, крста и саме смрти и говоре, као да є онъ приміо одъ дѣве само видљиво тело, а нїє истинито, да се показало да є страдао, али не у истини. Ови заблудѣници забораваю што є речено: Слово поста тело (Іоан. 1 ст 14), развалите ову цркву и за три дана, я ћу є подићи (Іоан. 2 ст 19). Ако будемъ подигнутъ са землѣ, све ћу себи привући (Іоан. 12 ст 3). Потоме є слово живело у телу, ёръ премудрость сазда себи домъ (Прит. 9 ст 1). Христосъ слово у трећій данъ подигао є свой храмъ, кога христоубійце юдейци развалише. Кадъ се вознесе слово у телу онако, као што беше уздигнута змія одъ бакра у пустинѣ, све є привукло себи за вечно спасєніє (Іоан. 3 ст. 14)

3., А я знамъ, да є онъ (Христосъ) како у роѣню и распєћу имао тело; тако исто знамъ и веруємъ, да є онъ и после воскресєнія своего бмо са теломъ. И када є онъ дошао онима кои беху съ Петромъ; тада имъ є рекао ово: опицайте ме и видите да я нисамъ безтелесанъ духъ; ёръ духъ тела и костію нема, као што видите да я имамъ (Лук. 24 ст 39). А Томи вели: пружи свой прстъ амо и види руке мое и

пружи руку свою и мети є у ребра моя (Іоан. 20 ст 25, 27). И они су одма се уверили, да є то самъ Исусъ Христосъ. Па зато му Тома и рече: Господъ мой и Богъ мой (Іоан 20 ст 28). Ето, зашто су они презирали и саму смртъ, а не само увреде и ране. Осимъ тога онъ почемъ се нїма показао да є истинито воскресао, а не призрачно, съ нїма є у тєчаю 40. дана єо и піо и после се на нїове очи узнео на небо отцу кои га є послао. Па ће онъ съ теломъ и истинито заоста опетъ доћи у слави и сили. Ёръ вели свето писмо: овај Исусъ, кои се одъ васъ узе на небо, тако ће доћи, као што виде сте да иде на небо (дѣян. 1 ст 11). А ако (као што неки говоре) на краю света онъ дође безъ тела; како ће га угледати, кои га прободоше и заплакати о себи колєна зємалська (Апок. 1 ст 7. Зах. 12 ст 10)? Ёръ они кои немаю тела, по природи, немаю ни изгледа, ни нацрта, ни слике, те да га наше очи могу угледати, као живо суштаство.

4., Ово вамъ возлюблєни говоримъ за то, што добро знамъ да вы и сами тако исто мислите. Я само предохранявамъ васъ одъ зверова у човєчій слици, одъ коихъ треба не само да се удалявате и клоните, него да бежите одъ нїи, молећи се за нїи не бы ли се и они покаjali. Ёръ ако бы Господъ само призрачно бмо у телу и привидно само распетъ; тада се и я сада налазимъ у оковима само призрачно. А и зашто самъ я себе предао на смртъ, на ватру, на мачъ, зверовима да ме растргну? Не, нїє по изгледу само, него заоста я све ово трпимъ ради Христа, те да бы могао участвовати у нїговимъ страданїима.

Онъ ме и укрепљава да све ово отрпимъ, еръ немамъ толике снаге за то.

5. Неки су се одрекли нѣга за то, што га непознаваше, па су се придружили лажи више, него ли истини, нѣи нису убедила ни пророштва ни закони Мойсееви и шта више нѣи ни досада не убеђава ни Евангелије, ни страдања свакога изъ насъ. Еръ они и за насъ мисле то исто. Но кака ми е то користъ, ако бы неко мене и хвалио, а моего Господа срамотио бы и хулио, не признавајући га да е онъ воплощенный Богъ? Ко непризнае ово, тај се сасвимъ одриче нѣга и носи само трупъ. Нѣгова имена као неверничка, а нећу ни да запишемъ. И не дай Боже, да њи се и сећамъ донде, докъ се они не покају.

6., Нека се нико не вара, ни царъ, ни свештеникъ, ни старешина, ни грађанинъ, ни господаръ, ни слуга ни мужъ, ни жена. Нико неће да добіе вечанъ животъ, ако не веруе, да е Исусъ Христосъ живио у телу и ако не признае и непоштуе крстъ нѣговъ, страдања и крвъ коју е пролио за спасенъ света. Ко може примити, нека прима, ко има уши да чуе, нека чуе (Мат. 19 ст. 12 гл. 13 ст. 43). Нека се нико не узноси ни горди местомъ, достојанствомъ, богатствомъ. Нека опетъ нико не пада духомъ, нити очажавља збогъ незнатности и сиротинѣ. Еръ е поглавита стваръ — имати веру у Бога и поузданъ у Христа, насладу у благама која очекуемо и љубавъ према Богу и ближњима. Еръ е речено: люби Господа Бога својега свимъ срцемъ своимъ и своимъ душомъ својомъ... и ближнѣга свога као самога себе (Лук. 10 ст.

27). И Господъ вели: ово е животъ вечный, да познаю тебе единого истинного Бога и кога си послао Исуса Христа (Іоан. 17 ст. 3). Тако исто вели и ово: нову заповестъ даемъ да любите еданъ другога. О овима двома заповестима виси савъ законъ и пророци (Іоан. 13 ст. 34 Мат. 22 ст. 40). А погледајте на оне, што различно и другачіе мисле, сетите се иновераца, како они одсечно тврде, да се не познае отацъ Христовъ и каку одвећ велику мрзость и распру они имаю између себе. Они о љубави и не мисле, нити воде бригу. О будућемъ они и неговоре, на садашњость гледе као на непролазно. Они заповеди не врше, нити хоће да знају за нѣи, удовице и сирочадъ презиру, на онога, коме се чини неправда и кога гоне плюю, страдалнике изсмевају.

7., Ови су люди толико пали, да се стиде одъ крста, да срамоте оне које гоне (за веру) воскресенъ сматрају за басну. Ово су изроди онога пакостного изъ почетка духа, који е преко жене одвратио Адама да не изврши божію заповестъ, који е преко Каина убио Авеля, нападао на Іова, кривио Исуса Навина сина Јоседекова (Зах. 3 ст 1), просіо да поввари веру апостолску (Лук. 22 ст. 31). То е посао онога злого духа, који е подигао просте јудейце да устану противъ Господа, који и сада ради у синовима противленія (2 Ефес. 2 ст. 2), одъ којихъ да избави све васъ Господъ Исусъ Христосъ, који се е молио да не ослаби вера у апостола, молио се не за то, што е онъ не бы у станю быо очувати и одржати, него зато, што му е било мило и драго да покаже преимущество

отчево. Треба, велимъ, да се клоните овакихъ людій и нигде ни насамо ни у скупу да съ нѣма не говорите; него да пазите и поштуете законъ и пророке и оне кои вамъ проповедише спасително слово. А одъ злихъ и штетнихъ ересей и онихъ, кои уведе расколе избегавайте, као извора зала.

8., Сви идите за Епископомъ, као што Исусъ Христосъ иде за отцемъ, слушаите нѣга и свештенике као апостоле. Безъ Епископа нико ништа да не чини што се годъ тиче цркве. Само оно причешће поштовати као несумљиво, кое свршуе Епископъ или онай, коме онъ самъ дозволи. Онде где буде Епископъ, тамо мора да буде и народъ. Ёръ где е Христосъ, тамо е сво небесно воинство, кое слуша началника господнѣ силе и управителя све разумне природе. Нѣе дозвољно безъ Епископа ни крестити, ни друге свете тайне свршавати, нити светковати вечеру (любави). Него знайте да што е нѣму угодно, то е и Богу пріятно и да бы све што радите было тврдо, стаано и спасително, радите у договору съ нѣме.

9., Време е већъ да се опаметимо и докъ е јошъ за то време, да се обратимо Богу съ каѣнѣмъ. Ёръ у аду нема ко да исповеда (Пс. 6 ст.) Погледай — ето човека и нѣгово е дело предъ лицемъ нѣговимъ (Ис. 62 ст. 11). Поштуй, речено е, сине, Бога и цара (прит. 24 ст. 21). А я говоримъ: поштуй Бога одъ кога е све постало и кои свачимъ управя. Поштуй Епископа, као првосвештеника, кои носи образъ божій — по власти оличава божію слику, а по свеш-

тенству Христову, а после треба поштовати и владателя (цара). Ёръ у свему свету нема никога више Бога или кои бы се нѣму упоредіо. А у цркви нема никога више Епископа, кои е посвећенъ (на службу) Богу, за спасенъ свега света. И међу властима нема никога, кои бы се упоредіо цару, кои води бригу да е миръ и законитый редъ у земљи и у народу. Ко поштуе Епископа, тога ће почествовати Богъ, а кои га непоштуе, тога ће казнити Богъ. Сетите се какву правичну каштигу трпи онай, кои се усуди да устане противъ владателя; еръ тиме поремећуе миръ и редъ у народу. А колико већу казну заслужиуе онай, кои се усуђуе да нешто ради, што порађа неслогу, што руши редъ у цркви? Свештенство е највећій даръ, коимъ се користе люди. И кои устае на нѣга, тай не понижава човека него Бога и Исуса Христа, прворођенога и единого само по природи првосвештеника отчина. Дакле нека се кодъ васъ ради све, што е по реду и пропису Христовомъ. Световни да слушаю ђаконе, ђакони свештенике, свештеници Епископа, Епископъ Христа, кои слуша и покорава се отцу. И као што вы браћо мене утешисте, тако да и васъ утеши Исусъ Христосъ. Вы сте ми показали своју любавъ и лично и кадъ ме нисте кодъ себе виђали. Нека васъ за то награди самъ Богъ, за кога сте вы то учинили мени, што самъ у затвору. Ёръ и ако я нисамъ то заслужио, али е ваша добра воля, ваша усрдность велико дело. Кои прима и поштуе пророка у име пророчко, награду ће пророчку примити (Мат. 10 ст. 41). Одавде сазнаете да и онай кои по-

штуе и прима страдалника Исуса Христа; тай ће и награду мученичку добити.

10., Вы сте врло добро учинили, што сте примили ђаконе Филона, Гаія и Агатопода као слуге Христове, кои су ишли са мнош да проповедају божје слово. И они много благодаре Богу за васъ, што сте иј у свему снабдѣли и успокоили. Предъ Богомъ ништа неће пропасти, штогодъ сте за нѣи чинили. Да да вамъ Господъ да нађе милость у данъ страшинога суда (2 Тим. 1 ст. 18). Нека мой духъ и мои окови, коихъ се вы нисте гнушали ни стидели, буде жертва ваша; те да се и васъ не постиди наша подпуча и савршена нада — Исусъ Христосъ.

11. Молитва е ваша испунѣна за антиохійску цркву што е у Сирији и она е у миру. У име ове цркве, кое и ако нисамъ заслужанъ да будемъ последній чланъ, поздравлямъ васъ. А што самъ у драгимъ за Христа оковима, то нѣ збогъ мое какве заслуге, него по благодати божіој, кое желимъ да се удостоимъ вашима молитвама у свой цуноѣи, те да дођемъ Богу. Али да ваше дело буде савршено на земљи и на небу, треба да ваша црква изабере у славу божію свештенога посланика, кои да дође у Сирију и да иј поздравъ са утврђењемъ кодъ нѣи мира, са повраткомъ нѣового величія и уздигнућемъ мале нѣове обштинѣ на пређашнѣ нѣно станѣ. Ето, шта ми се чини да доликуе, а то е — да вы изашлѣте тамо некога одъ вашихъ са писмомъ, кои бы участво-

вао у нѣовой свечаности. А они ову свечаность држе у споменъ слоге и мира збогъ вере и збогъ того, што самъ я по вашимъ молитвама дошао у безопасно пристанище — Христу. Као савршени, вы о савршенима и мислите. Ёръ само вы имајте добру желю да радите добро, а Богъ ће вамъ даровати свою помоћ.

12., Поздравляю васъ любезно браћа ваша што су у Троади, одкуда вамъ ово и пишемъ са Вуромъ, кога сте ми вы заедно съ Ефескомъ браћомъ послали да буде са мнош, и онъ ме е врло добро послужіо. О, када бы се сви угледали на нѣга! Ёръ е онъ — истинитый угледъ за служенъ Богу. Благодаръ божія да му за све плати. Богодостойнога вашего Епископа Поликарпа и боголѣпно свештенство и Христоносне ђаконе мое саслужителѣ и свакого поособъ и све уобште поздравлямъ именовъ Исуса Христа, нѣговомъ крвљу и теломъ, страданѣмъ и воскресенѣмъ, како телеснимъ тако и духовнимъ единствомъ, што е намеђу Бога и васъ. Благодаръ нека е съ вама, миръ и триленъ да буду по Христу свагда съ вама.

13., Поздравляю васъ куће мое браће са нѣовимъ женама и децомъ, дѣвственнице и удовице. Будите яки, духовномъ силомъ. Поздравляю васъ Филонъ што е са мнош, а то е еданъ од ђаконѣ. Поздравите кућу Тавіеву*, коіой желимъ да се утврђе у вери и лю-

* Пошеде стон Гаіеву.

бави, телесно и духовно. Поздравляю Алкія, драго ми свагда име, тако исто поздравляю Давна, кога ни съ кимъ немогу упоредити, Евтекна и све друге по имену. Крепите се, снажите се благодаћу Бога и Господа нашего Иисуса Христа, наполяваюћи се св. Духомъ и божественомъ и светомъ промудрошћу.

ЕПИСКОПУ СМІРНІЯСКОМУ ПОЛИКАРПУ.

Игнатъ Епископъ Антіохійскій и мученикъ Иисуса Христа, Поликарпу Епископу цркве Смиріянске или болѣ рећи наодећему се подѣ Епископствомъ Бога отца и Иисуса Христа, жели да се много радуе.

1., Знаюћи твоє мисли о Богу, кое су утврђене као на непокретномъ камену, я самъ врло радостанъ, што самъ имаю то задовольство да видимъ твоє непорочно лице, кое бы желію да свагда глядамъ по Богу. Я те молимъ благодаћу, коіомъ си обученъ, да ускораваши свой течай и моли све, да се спасаю. Чувай свое место врло брижливо, красећи га и телесно и духовно. Старай се о слози и единству, одъ коега нема ништа болѣ. Будь снисходливъ према свима, као што є према теби Господъ. Према свима имай по любви стріленъ, као што ты и поступаши. Пребывай у непрекиднымъ молитвама. Моли се да што болѣ разумеваши и схващашъ, него ли што то имашъ. Добро пази и буди увекъ буданъ, задобивши бодаръ духъ. Говори са свакимъ онако, као што бы съ нѣмъ говорію самъ Богъ. Носи немоћи (слабости) свою, као савршеный подвижникъ, усталацъ, као што и Господъ носи немоћи свою. Ерѣ є речено, да онъ

немоћи наше узе и болести понесе (Мат. 8 ст. 17). Ко више ради, више и има; ко се више труди, тај више и тече.

2., Ако волиш само добре ученике, немаш за то милости божіе; него е болѣ да хрѣаве своіомъ кротошћу доведеш у покорностъ. Не лечи се свака рана еднимъ и истимъ мелемомъ. Јаке болове и запаљена утишавай хладнимъ крпама. У свему буди мударъ као што е змія и безазлентъ, као што е голубъ (Мат. 10 ст. 16). Зато ты и имашъ душу и тело, зато си ты и духованъ и телесанъ, те да што се види поправляшъ, а што се невиди за то да се молишъ, те да ти буде све одривено и да ни у чему не оскудевашъ, него да имашъ свакій даръ у већој мери. Време заступа да се ты молишъ. Ђрѣ каогодъ што корману помаже ветаръ, а лађу коју тераю таласи спасава пристаниште; тако и теби помаже, и тебе спасава молитва, која те доводи Богу. Ободри се и оснажи као божій слуга (подвижникъ), знајући да е воля божія да дођешъ у вечанъ животъ, где е срећа и блаженство, као што си и самъ у томе уверанъ. Нека самъ ти за све то емство я и мои окови, које си ты заволео.

3., Люди кои изгледаю као да заслужую похвалу, а међутимъ уче сасвимъ другачіе, не треба да те застрашаваю. Ты стой твердо, као накованъ, по коме удараю чекињемъ. Вели коме борцу доликун да издржи ударце, па ипакъ да победи. А нарочито за Бога мы морамо све да трпимо, да бы и онъ самъ трпіо насъ за царство свое. Буди усрдниј више, него

што си сада. Трчи брже. Пази на околности времена. Побеђуй докъ си јошъ овде. Ђрѣ е овде полѣ за радъ, а тамо су венци за награду. Очекуј сина божіега, за кога нема времена ни година, али кои се јавіо овде у времену, кои е невидимъ по суштаству, а видимъ е по телу, кои се неможе опипати ни доватити, почемъ е безтелесанъ; али е за насъ постао телесанъ да га можемо опигати и доватити, кои е као Богъ безсмртанъ, али е за насъ изложио се страданьика и као човскъ све за насъ претрпіо.

4., Удовице не треба да остављашъ безъ свога стараня о њима. После Господа, ты имъ буди старатель. Ништа не треба да се ради безъ твоје волѣ; али ни ты не треба ништа да чинишъ безъ волѣ божіе, што у осталомъ ты и не чинишъ. Добро стой. Скупляйте се чешће и на скупове сазивай све. Слуге и слушкињѣ не презири; али и они да се не узносе него нека се у славу божію што више труде, те да одъ Бога добию већу и бољу слободу. Нека се не упињу да добию слободу на обшты рачунъ, како не бы они сами постали робови страстима.

5., Избегавай сметке, па и не говори о њима ни речи. Упућуй мое сестре и говори имъ да любе Господа и да буду задовольне са своимъ мужевима по телу и по духу. А тако исто светуй и браћу мою, да и они у име Исуса Христа любе свое жене, као што Господъ любви црєву (Ефес. 5 ст. 25). Ко може за честь тела господня да остане у чистоћи, нека остане, али безъ сваке празне славе за то. Ако се ко почне за то поносити, онъ е пропао. Одвои ли се пакъ

одъ Епископа, онъ е сасвимъ пропао. Они пакъ кои се жене, и коє се удаю мораю да ступаю у свеау по одобреню Епископа, те да бы бракъ быо по Господу, а не по плоти. Нека све буде у славу божію.

6., Слушайте Епископа, те да бы и Богъ послушао васъ. Я емствуемъ за све, кои се покораваю Епископу, свештенству и ѱаконима. Нека е моя судба у Богу, заедничка са нѣовомъ. Трудите се заеднички еданъ съ другимъ, заедно се подвизавайте, заедно путуйте, заедно трпите, заедно се одмарайте и успокоивайте, заедно устанте, као божіи радници, деца и слуге. Угађайте оное, за кога ратуєте, одъ кога и добієте уживленѣ. Нека нико изъ васъ не буде издаица, нити бегунацъ у туђъ логоръ. Крштєнѣ нека свагда буде ваша одбрана, вера заштита, любовъ-коплѣ; триленѣ-подпуно наоружанѣ. Штедливомъ оставомъ* вашомъ, нека буду ваша дела, те да после добіете одъ Бога достойну за нѣи плату. Потоме снесите и трпите едно другога смерно и кротко; па ће и Богъ быти дуготрпљивъ спрамъ васъ. Я бы желіо да свагда будемъ съ вама.

7., Почемъ самъ я дознао да се црква антиохійска, по молитвама вашима, находи у миру: за то и я немаюћи више бриге за дело божіє, постао самъ спокойни и само ми е єдина жєля, да што пре страданѣмъ одємъ Богу, како бы по молитвама вашима

* Римски воици све што имъ е претєкло одъ трошка, одъ плате и плячке, оставляли су у штедіоницу, па кадъ су послужили, онда су то добіали и одавали кући. Онда се та штедія споминѣ.

постао правий ученикъ Христовъ. Ты треба сада, богоблаженный Поликарпе, да сазовєшь богодѣшний саборъ и да изберете лице, коє бы было вама особито драго и коє бы се могло назвати божимъ посланикомъ. Па тога човека, кои бы свойски радіо поверене му послове, да пошлѣте у Сирію, па кадъ тамо дође да прослави неослабну любовъ вашу за славу божію. Христіанинъ нема надъ собомъ власти, онъ припада Богу. А то се дело тиче Бога и васъ, када га вы извршите. Ёръ я самъ уверанъ у благодать божію, да сте вы готови да чините све, што е добро, да чините свако добро дело божіє. Па зато почемъ знамъ да сте сагласни са истиномъ, я самъ вамъ и написао кратку поуку у овоме маломе писму.

8., Изненада повезоше насъ изъ Троаде у Неаполь; па збогъ тога нисамъ могао да свима црквама одавде пишемъ. Нєго те молимъ да ты обличњимъ црквама напишєшь. Ёръ ты знаєшь волю божію, па некъ и те цркве учине то исто, што чине и друге цркве. Ко може нека пошлѣ особито лице, друге пакъ цркве могу да пошлю писма одъ себе место посланика са онимъ лицемъ, коє бы ты одиратио, те да се вы прославите безсмртнимъ деломъ, коєга си ты и достоянъ и заслужанъ. Поздравлямъ све васъ по имену, поздравлямъ и жену Епитропову, цєо домъ и сву децу нѣну. Поздравлямъ любезнога ми Атала. Поздравлямъ онога, кои се удостои те поруке, да оде у Сирію. Да свагда буде благодать съ нѣиме и съ Поликарпомъ, кои га пошлѣ. Жєлимъ вамъ да се

свагда крешите, слажите у Богу нашемъ Иисусу Христу. А преко нѣга и подъ нѣговимъ надзоромъ свагда се находите са Богомъ и у божіой милости. Поздравляемъ Алкія любезно ми име. Аминь.

Благодать да буде съ вама.

Будите здрави по Господу!

МАРИИ КАСОВОЛИСТИ.

Игнать Богоносаць, найверніой, побожной, христовоной вѣри Маріи, коя е помилована одъ Бога отца свевиниѣга и Господа Иисуса Христа, кои е за насъ све умро, желимъ да се у Господу Богу много радує!

Болѣ е да се лично видимо, него ли да се писмомъ разговарамо. Ерь при личномъ састанку сва нетъ чувства помажу да се пріятельство развіє и утврди, што доноси и честь ономе кои ужива то пріятельство. Но поредъ тога лично виѣнѣ служи за болю олакшицу поуке и покреѣе волю да се удвои желя за яче пріятельство. Но као што веле, кадъ то неможе да буде, онда се употреблює другій начинъ разговара, а то е писмо. Я самъ добио твое писмо изъ те дальние, кое ми е потврдило уверенѣ да си заиста верна Господу, што ме е успокоило и обрадовало, што изъ тогъ писмена дознадохъ врло тврду твою сталность у побожнимъ правилима. Добре душе, о мудра жено, могу се упоредити чистимъ изворима. Ерь ови извори само своимъ лепимъ изгледомъ привлекає себи све, кои поредъ нѣи пролазе, да изъ нѣи заите воде и ако нису они жедни. Па тако и твое благоразуміє нуди ме и

заповеда, да се напоимъ одъ оне божествене воде, што извире изъ побожне душе твоє. Но я сада, о, блажена жено, нисамъ свой господаръ, него зависимъ сасвимъ одъ другихъ. Многи мои непріятельи гоне ме и притеняваю, муче ме и кинѣ протериванѣмъ, затворомъ и оковима. Али се я ни о чему другомъ не бринемъ, нити озлобѣвамъ овакимъ злимъ поступанѣмъ са мноми; него се увредама, кое ми чине поучавамъ да што пре доѣмъ Иесусу Христу. О, дао бы Богъ, да што пре отрпимъ муке, кое су ми спремлине! Ёрѣ страданя саданѣга времена нису ништа према слави, коя ће намъ се явити (Рим. 8 ст 18).

Све што си ми у своємъ писму казала да учинимъ, све самъ точно извршио врло радо; ёрѣ нисамъ нимало сумняо, да си врло зрело мислила, кадъ си ово наредила. Знамъ да си по суду божіємъ, а не по мишленю човечіємъ и онимъ людма онако казала као што си имъ издада сведочбу. Врло су ми была пріятна места изъ св. писма, што си їй мени предъ очи изнекла, коя места кадъ прочитахъ, никакве више сумнѣ у срцу моме немамъ, за твоє мишленѣ. Имаюћи подпуно поверенѣ у то, я нисамъ држао за потребно да самъ тражимъ ова места у св. писму. Дао бы Богъ, да и я останемъ до края чврстѣ у любви према Иесусу сину живога Бога, као што га и ты не колебљиво любишъ! Ето, како и онъ самъ говори о томе: и я любимъ оне кои мене любе. И кои мене любе, тѣи ће наћи миръ у души својој.

Доѣ ми на паметь да ти кажемъ оно, што самъ као истину о теби слушао, їошъ докѣ ты беше у

Риму, за време блаженога папе Анаклета, после кога доѣ на престолъ достоблаженный Климентъ, кои є слушао Петра и Павла. Ты си Маріо и сада одвећъ усрдна и брижљива за веру, па те молимъ, да тако и унапредъ поступашъ. Я самъ желіо да вамъ лично доѣмъ и да се заедно съ вама радуемъ и утешимъ, али знашъ, да ніе у човечіој власти їѣговъ путь (Іерем. 10 ст 23). Ставля ми препреку да учинимъ што хоѣу и да поѣмъ далѣ, войничка стража што ме прати. Па зато, почемъ самъ у нѣовимъ рукама, немогу ништа да чинимъ, него морамъ да све трпимъ.

У овимъ дакле незгоднимъ околностима, даємъ себи ту милу ми утеху, да ти пишемъ и да се твојој побожної души поклонимъ, молећи те да ни у ревности, ни у труду не слабишъ, него што више ячашъ. Ёрѣ се увекъ сеѣай, да ма какавъ быо овде трудъ; опетъ є много веѣа награда, кою очекуемо за трудъ, што га овде подносимо.

Избегавай свакога, кои годъ не поштує страданя Христова и коигодъ не верує да се Христосъ родіо по телу и воплотіо. Ёрѣ сада има доста ѣи кои болюю одъ ове болести. А да те їошъ и одъ другихъ предохранявамъ, држимъ да ніе потребно, почемъ си и ты врло добро усавршила се у свакоме добромъ делу и свакој доброй речи тако, да можешъ и друге да поучавашъ о Христу.

Поздрави све кои се угледаю на тебе и поступаю као што и ты поступашъ, трудећи се за своє спасенѣ

у Христу. Поздравляю те ѱакони и понайпре поздравля те свештенный Иронъ. Поздравля те Касіянъ мой странопримаць, и сестра моя и жена нѣгова и драга дечица нѣова. Нека те Господъ и по телу и по духу очува здраву и освештану. И дай Боже, да те по Христу видимъ, да задобіешъ венаць.

ТАРСІЙЦИМА.

Игнѣть кои є и Богоносаць, велехвалной и возлюбленной прѣви што є у Тарсу, коя є за спомень, спасающей се у Христу, да се умложи свагда милость и миръ одъ Бога отца и Господа Исуса Христа.

Я се одъ Сиріє до Рима єднако боримъ са зверовима. Ови зверови нису безсловесни, єрь се зна да су безсловесни по воли божіой Данила поштедили. Него мене уедаю зверови у облику човечіємъ, на са овимъ уеда ме онай лютый зверъ што се у овима людма настаніо, кои ме по свакій данъ дави и уеда. Али я ништа не маримъ за ове муке, нити држимъ да имамъ душу, кою бы могао више волети, него што любимъ Господа. Зато самъ я готовъ да идемъ у ватру, лютимъ зверовима, на мачъ и на крстъ; само да увидимъ Христа моего спасителя и Бога кои є за мене умро. А молимъ васъ я сужникъ Христовъ, кога гоне и на земли и на мору: стойте у вери, тврди у нѣой будите (Гал. 3 ст 11); єрь праведанъ одъ вере ће живити (Рим. 1 ст 17). Будите неколебљиви, знаюћи да Господъ прима єдномислене у свой домъ (Пе. 67 ст 7). Дознао самъ да су неки одъ сотонски слугу хтели да васъ узбуне и узмуте. Неки

говоре вамъ, да се само чини да се Исусъ родю, као и да се уображава да е онъ распетъ. Други вамъ казую, да Исусъ нѣ синъ саздательвъ. Неки наводе, да е онъ надъ свима Богъ, а неки опетъ да е онъ обичанъ, простъ човекъ. Неки вамъ говоре, да ово тело неће да устане, те збогъ тога треба уживати све сласти овога света; еръ се са смрћу све свршуе и то е край добродетелима. Оволико се зло умножи, — но вы ни едно тренуће не дайте се варати да ступите у нѣгово коло.

Добро памтите да сте вы павлови саграђани и ученици. Павле е одъ Иерусалима и свуда до Илирика проповедао Евангеліе. Онъ е и ране Христове на своме телу носіо. Сећайте се Павла, кои проповедаше да се Исусъ Христосъ заиста родю одъ Маріе, коя неимаѣше мужа и да су Христа заиста распели. Я љу се, рече, само крстомъ Христовимъ хвалити (Гал. 6 ст. 14); еръ е Исусъ Христосъ истинито пострадао, умро и воскресао. Христосъ ће пострада и бы ће првый кои ће воскреснути изъ мртвихъ, вели св. писмо (дѣян. 26 ст. 23) и што умре, греху умре еданути, а што живи, Богу живи, вели апостолъ (Рим. 6. ст. 10). А безъ тога, помислите, каква е користъ страдати и носити окове, ако Христосъ нѣ умро? каква бы была користъ патити и трпѣти муке? каква користъ сносити ране? Зашто дакле Петаръ допусти да га распну? Зашто Павле и Яковъ приклонѣше главу, да имъ е сабљомъ одсеку? Зашто Іованъ оде на заточенѣ у Патмосъ? Зашто се Стеванъ изложи, да га христоубилци юдейци каменѣмъ

затрпаю? о, знайте, да нѣ ово забадава было! Вера да е Христосъ заиста одъ злочастиваца распетъ и да е онъ Господъ Исусъ, роѣнъ одъ жене, коя нѣ познала мужа, истинитый синъ божій, покретала е ове верне душе, да отрпе све муке за веру свою у спасителя света. Онъ — роѣнъ пре сваке твари, Богъ слово, кои е све створио, (Кол. 1. ст. 15) распетъ е за насъ заиста, действительно. Апостолъ Павле вели: имамо єднога Бога отца, одъ коєга е све, и мы у нѣму и єднога Господа Исуса Христа, крозь коєга е све (1 Кор. 8. ст. 6). Еданъ е Богъ и еданъ посредникъ Бога и людій, човекъ Исусъ Христосъ (1. Тим. 2. ст. 5). Крозь нѣга саздано бы все, што е на небу и што е на земљи, што се види и што се не види . . . и онъ е пре свега, и све е у нѣму (Кор. 1. ст. 16. и 17). А почемъ онъ нѣ надъ свима Богъ отацъ, него е синъ Бога отца, онъ вели ово: враѣмъ се къ отцу своему и отцу вашему и Богу своему и Богу вашему (Іоан. 20. ст. 17). А кадъ му све покори, онда ће се и самъ синъ покорити оное, кои му све покори да буде Богъ све у свему (1 Кор. 15. ст. 28). Потоме видите, да е другій кои покорави и кои е све у свему; а другій опетъ коме се све покорави и кои се са свачимъ самъ покорави. Али ћете знати да овде неможе бити говора за каквога обичнога простогъ човека, кои бы и коме бы се све покоравало. Све е нѣмѣ постало (Іоан. 1. ст. 3). Кадъ ствараше небо, съ нѣмѣ бехъ и тамо бехъ нѣму на услузи, па ми се по свакій данъ радоваше (Прит. 8. ст. 27. и 30). Еръ како бы могло бити да се рече за

обична човека: седи ми съ десне стране (ис. 109. ст. 1). Како бы и онъ могао за себе да рече: я самъ быо пре Авраама. И прослави ме ономъ славомъ, кою самъ имао кодъ тебе пре, него ли што постаде светъ (Іоан. 8. ст. 58. гл. 17 ст. 5). Кои бы обичанъ човекъ могао за себе да каже: сиђо съ неба не да чинимъ волю свою, него волю отца кои ме посла (Іоан. 6. ст. 38). За кога се човека може рећи: беше видело истинито, кое обясњава свакога човека, кои долази на светъ. На свету беше и светъ крозь нѣга поста и светъ га не позна. Къ своимъ дође и свои га не примише (там. гл. 1 ст. 9. 10. и 11). Ние то обичанъ човекъ, него е узевъ одъ Маріе човештво, уѣдно Богъ слово и однородный синъ божій: у почетку беше слово, и слово беше у Бога и Богъ беше слово (Іоан. 1 ст. 1). И на другоме месту говори се: Господъ ме е имао у почетку пута своего, пре дела своихъ. Пре векова постављена самъ, пре своју холмова, я самъ се родила (Прит. 8. ст. 22, 23 и 25). А да ће и наша тела устати, потврђуе се: заиста вамъ кажемъ: иде часъ, кадъ ће мртви чути гласъ сина божіега, и чувши оживети (Іоан. 5. ст. 25), а апостолъ Павле вели: ово распаљиво (тело) треба да се обуче у нераспаљивостъ и ово смртно да се обуче у безсмртностъ (1. Кор. 15 ст. 53). И почемъ е потребно живети целомудрено и праведно, као што Павле опетъ говори: не варайте се, ни блудници, ни идолопоклонници, ни прелюбочинци, ни лупежи, ни лакомци, ни пиянице, ни крадљивци, царства божіега неће насљѣдити (1. Кор. 6. ст. 9, 10). И ако нема воскресе-

ніа мртвихъ, то ни Христосъ не уста. Узалудъ дакле проповеданѣ наше и узалудъ вера наша. По томе и они, кои помреше у Христу, изгибоше. И ако се само у овоме животу уздамо у Христа, најнесрећни смо одъ своју людій. Ако мртви неће устати, онда едимо и піймо, ерѣ ћемо сутра умрети (1. Кор. 15. ст. 13, 14, 18, 19 и 32). Ако е заиста наша судба овака; онда чимъ ћемо се разликовати одъ животинѣ, која за будућностъ не уме да мисли; него іој е сва брига у томе да се наѣде, па су іој тиме све бригае и тежнѣ намирене и она ништа не мисли шта ће после бити. Нека ме Господъ утеши ради васъ! Пазите, па нека свакій одбади злобу и зверску лютију. Нека свакій одбади оговарањ, клевету, срамне речи, измеванѣ, онаданѣ, охолость, пиянство, безмерну похоть, сребролюбљ, славолюбљ, завистъ, пакость и све друго што е овоме наликъ. Него се обучите у Господа нашега Исуса Христа, и телу не угађайте по желима (Рим. 13. ст. 14).

Свештеници покоравайте се Епископу, ђакони свештеницима, а міряни свештеницима и ђаконима. Мени су драги они, кои чуваю овај редъ, па Господъ да буде съ нима свагда. Мужеви пазите свое жене, а жене любите свое мужеве. Децо, поштуйте свое родитељ, а родитељи воспитавайте свою децу у побожности и науци божіој. Оне кои живе чисто и у дѣвствености, као освећене Христомъ имајте у чести; а удовице кое живе у чистоћи, поштуйте као божій жертвеникъ. Слуге служите свое господаре са страхомъ господњимъ, а господари кротко запове-

дайте своимъ слугама. Нико међу вама да непроводи време узалудъ, ерѣ е празность мати сиротинѣ. Ово вамъ не заповедамъ као некій властникъ вашъ; него као братъ напoминѣмъ вамъ ово. Нека свагда съ вама буде Господъ и дай Боже, да и я одъ ваши молитави узимамъ користь. Молите се да што пре одемъ Иесу. Поручуемъ вамъ антiохійску цркву.

Поздравляю васъ цркви филипійске, одкуда вамъ ово и пишемъ. Поздравля васъ ђаконъ вашъ Филонъ коме самъ и я дужанъ да му благодаримъ, што ме е врло брижљиво у свему послужіо. Поздравля васъ ђаконъ Сирскій Агатоу, кои иде по Христу са мноу. Поздравите едно другога братски одъ мене. Любимъ све васъ и све кои верую Христа. Будите здрави теломъ и душомъ и единымъ духомъ, на се и вы мене сеђайте. Господъ да е съ вама!

ФИЛИПЛЯНИМА

(о крштеноу).

Игнѣтъ Богоносацъ, божіой цркви која е усређена у вери и трилену и непритворной любви, цркви што е у Филибе, милость и миръ одъ отца и Господа Иесуса Христа, кои е Спаситель свима людма, а особито вернима.

Сеђаюћи се ваше любви и брижљивости у Христу, кою показа сте према нама, држао самъ за потребно да пишемъ братолюбивой по Богу вашей душевной любви и да васъ известимъ о течаю нашемъ по Христу. Молимъ васъ да сви вы говорите едно, да будете еднодушни, едномислени, да се единымъ правиломъ вере у животу управляте, као што васъ поучаваше Павле. Кадъ имамо сви едного Бога отца Иесуса Христа, одъ коега е све; и едного Господа нашего Иесуса Христа кроу коега е све, и едного Духа светого, кои е делао преко Мойсея, пророка и апостола (1. Кор 8 ст. 6 гл 12 ст. 11); онда е и едно крштенѣ што се за смръ господню дае и една е изабрана црква; на збогъ тога мора бити и една у Христа вера. Еданъ е Господъ, една вера, едно крштенѣ, еданъ Богъ и отацъ свію, надъ свима и у свима (Ефес. 4 ст. 5 и 6).

Еданъ е дакле Богъ и отацъ, а нису два, ни три. Еданъ, кои свагда постои и осимъ кога, нема никога

другога, онъ е еданъ и истинитый. Онъ е Господъ Богъ твой, Господъ е еданъ (Второ гл. 6 ст. 4). Заръ нѣ нама свима еданъ отаць (Мал. 2 ст. 10)? А еданъ е и синъ, слово божіе. Еднородный синъ, кои е у наручю отчиномъ, вели св. Іованъ (гл. 1 ст. 18). Еданъ е Господъ Исусъ Христосъ, вели апостола Павле (1 Кор 8 ст. 6). Како му е име и како е име сину нѣгову? знашъ ли (Прит. 30 ст. 4)? Тако е исто еданъ и утешитель: Еданъ е Духъ, као што сте и позвани у одну наду свога званя (Ефес. 4 ст. 4). Еднимъ се Духомъ напоисмо (1 Кор. 12 ст. 13). И све ово чини еданъ и тай истый Духъ (ст. 11). Но нису три отца, нису три сина, нису три утешителя (параклита); него е еданъ отаць, еданъ синъ и еданъ светый Духъ. Потоме и Господъ Исусъ кадъ е упутио апостоле да иду и поучаваю све народе, заповедіо имъ е да крштаваю у име отца и сина и светого Духа. Нѣ ово едно са три имена, нису трое примили човештво; него су три са еднакимъ достоинствомъ и поштовањемъ. Еданъ се е воплотіо, постао човекъ, а то нѣ отаць, нити е параклитъ, него е то синъ, кои е постао човекъ не мислено, не уображено, него е то у истини подпуно, действительно. Еръ Слово поста тело, вели Евангелие (Іоан. 1 ст. 14). И премудрость сазда себи домъ (Прит. 9 ст. 1) и роди се као човекъ Богъ слово са теломъ одъ безмужне дѣве. Затрудне ље дѣва и родити сина, предсказао е пророкъ Исаія (гл. 7 ст. 14. Мат. 1 ст. 23).

Дакле е Господъ Исусъ заиста се родіо, заиста растао, заиста во и піо, заиста распетъ бѣо, умро и

и воскресао. И ко ово веруе, као што треба, да се заиста догодило, благо нѣму. А ко не веруе у то, тай е нечастиваць, тай ништа нѣ болій одъ онихъ, кои распеше Господа. Еръ знайте да се сотона (князь овога света) радуе кадъ се ко одриче крста; почемъ онъ зна да е крстъ оружје кое га побеђуе. Крстъ е одбрана вернима, а пропасть сили сотонской. Зато кадъ љаво види крстъ, онъ се тресе, кадъ чуе за нѣга, онъ преза и страши се. И докле не беше крста, сотона се стараше да утврди свою силу и властъ, па и успевахе у однадницима и неверницима. Онъ е завладао и радіо преко Јуде, фарисея и садудея, преко стараца, младића и свештеника. А кадъ осети да е близу крстъ, онъ навраћаше издайника Јуду да се обеси и убіе. Онъ е плашио и жену, узмућујући е страшнимъ словима и тражећи да одустану и нераспиню Христа; а међутимъ пређе е све замке свое растављао да крстъ истеше преко своихъ слугу. А сада гле, води бригу да не буде крста! Ово не чини зато, што се покајао за своя зла и опака дела; еръ да се може каяти, не бѣ толико зао бѣо; него чини све ово зато, што е увиђао свою пропасть одъ крста. Христовъ крстъ изрекао му е јвну осуду смрти и пропасти. Зато се онъ сада толико и упињѣ водъ некихъ, да однадну одъ крста, да се стиде страдања Христови, да не верую да е онъ умро и да се одъ дѣве родіо, трубећи да е природа човечія тако покварена да нѣ достойна да е на себе узме синъ божій. Юдейцима помаже да одбаце крстъ, Елинима иде на руку да клевету Христа волшебствима, а

еретикама да држе свое заблуде. На многе начине чини штету овај войвода злобе, помрачава умъ, вара, часъ едно, часъ друго износи, изврће, садъ едно садъ друго представља и явља, нешто сакрива, нешто објављуе. Онъ е толико вештъ, да чини и измишља зло; а што е добро, то незна и зато незна што га е охолостъ и себичностъ залудила. Ђръ има ли ту памети, кадъ се не види и не познае како е што постало и од онога, што е и предъ нѣговимъ ногама? Кадъ би Господъ био обичанъ (простъ) човекъ, кои има само душу и тело човечіе; онда зашто двоинъ нѣгово рођенъ одъ обште човечіе природе? Зашто, кадъ е обична стваръ да човекъ пати, велишъ, да се само текъ говори, а да е мислено, уображено страданъ? Заръ е смръть самртника, само привиђенъ? А ако е Богъ и човекъ, зашто неправично клеветенъ Господа славе, кои се по природи не меня? Зашто износишъ да е преступникъ закона самъ законодавацъ, кои има човечію душу? Слово поста тело (Іоан. 1 ст. 14) и потпунъ е човекъ, а као да живи у човеку. Па како овај вештакъ, кои е у почетку све што е стварно и умно по вољи отчиной саздао да доцнѣ кадъ е постао човекъ, сваку болестъ и сваку рану исцеляваше? Заръ нѣ то Богъ, кои мртве воскрешава, хроне подиже на ноге, губаве чисти, слепима отвара очи, мало чини да е велико и много, као што е петъ хлебова и две рибе умножио, или као што претвори воду у вино и многу сотонску войску едномъ речи растера? Зашто каљашъ природу девојчку и утробу дѣве зовешъ да е нечиста, а у

старо доба тражио си да иду и люди и жене голе, те да едно другога желеју узбуђую, а садъ ти се чини да е све то нечисто и каљаво? О, пакостниче, како ли се претварашъ и хоћешъ да сакривашъ своју блудну душу! Заръ нећешъ да знашъ, да нешто бива нечисто и каљаво само тада, ако нѣме чине безаконъ? А кадъ се не чини грехъ, онда ништа нѣ каљаво, ни нечисто, ништа нѣ зло што е саздано, него е све добро, а ти нећешъ то да увидишъ, него вичешъ и оговарашъ све?

Но де кажи намъ јошъ едномъ: како то мислишъ, да се Христосъ јошъ нѣ родіо одъ дѣве; него се родіо отацъ сведржителъ? Ко е овога послао, кажи ми? ко е нѣговъ Господъ? Чіој се вољи онъ покорава и кога слуша? Чіе законе врши онъ, кадъ се зна, да се онъ ничіој власти не покорава? И кадъ одричешъ, да се Христосъ родіо; онда учишъ да се родіо онај кои се нѣ рађао и да е на крсту прикованъ онај, кои е безначеланъ; и овимъ коме служишъ? О, немогу далъ ништа о томе да говоримъ! Али знај да одъ мене нѣ сакривено твоје лукавство, я знамъ да ти идешъ странпутицомъ и да заблуђавашъ. Зашто казуешъ да све знашъ, а овамо незнашъ, ко се е родіо? Али е много одъ тебе (ђаволе) сакривено — дѣвство Маріе, преславно рођенъ онога, кои се у телу јави (Бога Сина), звезда што доведе са истока мудраце да се Христу поклоне и да му дарове поднесу, архангелскій поздравъ дѣви и преславно зачеће обручене Маріе, проповеданъ предтечево у утробѣ матере нѣгове о ономе, кога ће

пречиста дѣвародиги, ангелске песме, кое прославише рођењѣ Христово, благовестъ пастирима, продовѣ страхъ да му новорођеный не одузме царство, заповѣстьordova да поубијо сву дѣцу, бежанѣ у Египетъ и повратакъ отуда, дѣтињѣ пелене, преписъ людства, гаенѣ и име отца кои га нѣе родіо, а водіо бригу о нѣму, ясле почемъ за нѣга небеше на другоме месту спремливно ни обиталиште нити друге людске неге. Скривено е было где и како онъ расте, човечіе беседе, гладъ, жеђъ, путованѣ, трудъ, приношенѣ жертва приликомъ обрезаня, крштенѣ, гласъ божій надъ крштенимъ, кои обяви — ко е онъ, одкуда е — сведочба Духа и отца одозго, гласъ пророка Іована, кои нацрта будуће нѣгово страданѣ, изрекомъ ягнѣта, многе нѣгове раднѣ и многа исцеления, заповѣданѣ мору и ветровима, кои га слушаю, теранѣ нечисти духова, као што си и ты самъ претрпіо разрушенѣ свое силе одъ появившега се, па се збогъ тога мучишъ, а незнашъ шта да радишъ. Све ово гледашъ па двоумишъ, а да е дѣва родила, то незнашъ. Али те ангелске песме страшаху, долазакъ мудраца и излазакъ звезде збунѣиваше те, па ты опетъ збогъ свое пакости оставшъ у незнаню. Теби се чини да не заслужио твоє пажнѣ пелене, страданѣ, обрезанѣ, доенѣ; ерѣ велишъ све то не доликує Богу. Ты си далѣ видіо човека, кои четрдесетъ дана и толико ноћи остає безъ човечіе ране, нѣму служе ангели. одъ коихъ си ты стрепіо и страховао, кадъ си пре видіо да се онъ као обичанъ човекъ крсти, а не дознаваше узроке зашто онъ то чини. После поста, ты

си се усудио да га кушашъ као обична човека, незнаюћи ко е онъ. Ты му тада говораше, да ако си синъ божій, реци да ово каменѣ буду хлебови (Мат. 4 ст. 3). Кадъ си казао, ако си синъ божій онда си тиме посведочио да ниси знао ко е онъ. А када бы ты то заиста знао, сигурно бы знао и то, да творацъ може и оно што не постои, да учини да постои и да оно што постои измени и да му да другій обликъ. И ты мислишъ да кушашъ глађу онога, кои храни све гладне, кушашъ Господа славе, заборавивши збогъ свое пакости, да човекъ не живи само о єдноме хлебу, него речю што излази изъ уста божіи (Второз. 8 ст. 3. Мат. 4 ст. 4). Када бы ты знао, да е то био синъ божій, знао бы уєдно и то, да е онъ остао живъ и здравъ за четрдесетъ дана и толико ноћи и могао бы на свагда одржати свое тело здраво и ако е крозъ сво то време чувао постъ. А рећи ћешъ — па зашто огладне? зато, да покаже, да е заиста онъ узео на себе тело, кое е каогодъ што е природа човечія. Првимъ е посведочио да е Богъ, а другимъ да е човекъ. Па заръ ты кои си однао одъ оне највеће славе као муња, усуђуєшъ се да говоришъ Господу: скочи доле одавде (Мат. 4 ст. 6), усуђуєшъ се да говоришъ ономе за кога оно што постои као и да непостои? Јошъ се усуђуєшъ да мамишъ на ташту славу онога, кои не иде за томъ празномъ славомъ, и претварашъ се као да си и свето писмо читао, кое о нѣму говори. Велишъ: заповеђено е ангелима, да те узму на руке, да где

не запинешъ за каменъ ногомъ своіомъ (ст. 6). Ово си споменуо, претвараюћи се као да незнашъ шта далѣ пише. А заръ незнашъ да е за тебе и твое слуге пророкъ рекао: на лава и на аспиду наступашъ и газифешъ лавиѣ и змая (Пс. 91 ст. 14)? Кадъ си ты да те газе ного господиѣ; како кушашъ онога, кои не може бити искушанъ, забывавши речи што ѿй е законодавацъ казао: немой кушати Господа Бога своего? (Второз. 6 ст. 16. Мат. 4 ст. 7). А ты се, најнечистиѣ усућуешъ, да божія свойства себи присваяшъ и сматрашъ као да е све подъ твоіомъ влашћу? Ты свой падъ хоћешъ да пренесешъ на Господа и обећавашъ му оно што е већъ нѣгово, тражећи: да падне предъ тобомъ и да ти се поклони? Заръ се нися страшио да ово изрекнешъ Господу? о, најлукавиѣ одъ свію злы духовъ! како си се обезуміо? не сазнаешъ ли да си оружіемъ ела, кое си употребіо да победишъ побеђенъ и празномъ славомъ обезчешћенъ? ты сребролюбивошћу и властолюбивошћу на нечастивость, хоћешъ да друге привлачишъ. Ты си Велиаръ, драконъ, одпадникъ, змія злобе и пакости, ты си однао одъ Бога, одъ Христа си одлученъ, одъ св. Духа отуђенъ, одъ заеднице ангелске отеранъ и избаченъ. Ты си непріятель свега, што е закону, ты се ругашъ и ружишъ божіе законе. Ты си устао на прве люде, те си ѿй одвратио да не врше божію заповѣсть, а знашъ да те ови невини люди ничимъ увредили ни опетили нису. Ты си на Авеля подигао човекоубійцу Каина, ты си на Иова устаяо

и гле, іошъ и Господу велишъ: падни и поклони ми се. О, да велике дрскости и беснила!

Робе бегунче, робе што си заслужио велику каштигу, заръ напушташъ доброга господара, на нѣму своме творцу, Богу свію умны и стварны саздания велишъ, падни и поклони ми се? А Господъ те трпи, не уништава те за то, што га ты у дулиду и бесниду вређашъ; него ти кротко вели: иди сотоно, а не рече иди за мною; еръ ніе могуће да се ты обратишъ къ нѣму. Иди сотоно, онима, кое си изабрао, иди онима кое си по пакости своіой зажеліо. Еръ я знамъ -- ко самъ, одкуда самъ, ко ме е послао и коме се треба кланяти, добро знамъ. А то е — „Господу Богу своему поклоняй се и нѣму единому служи.“ Я знамъ само за еднога, знамъ онога, одъ кога си ты однао, коме се я не противимъ, признаюћи му превосходство, знамъ отца одъ кога самъ рођенъ, коме се валя покланяти.

Ово браћо, пишемъ по нагону любви, кою имамъ према вама, а у славу божію даемъ вамъ предохрану и советъ, не као да нешто важимъ, него као вашъ братъ. Покоравайте се Епископу, свештеницима и ѣаконима. Любите еданъ другога у Господу, као божіе слике. Старайте се мужеви, да свое жене любите, као свое удове. А жене почемъ сте се свезале бракомъ, любите свое мужеве. Кадъ ко живи чисто или се уздржава; нека се тиме не поноси, те да не изгуби награду. Немойте празднике да безчестите, четридесетницу не унижавайте, еръ она служи за спо-

менъ и угледъ на живленъ Господа. А по томе не презирите ни страстну седмицу, постите се у среду и у петакъ и сиротинъи делите оно што вамъ претиче. Ако ко у неделю или у суботу, осимъ едине велике суботе пости; тай е Христоубійца. Нека молитве ваше не напусте Антиохійску цркву, где ме оковаше и одатле воде у Римъ. Поздравлямъ светого Епископа Поликарпа, поздравлямъ светого Епископа Виталия, свештене пресвитере и саслужителъ моѣ ѣконе, коима желимъ да се по души упоредимъ. Заповедамъ Епископима и свештеницима по Господу, да ако ко са юдейцима уедно свршуе пасху, или чини у празнике што и они; таквогъ да сматраю као и оне што убише Господа и апостоле нѣгове. Поздравляю васъ ѣкони Филонъ и Агатопъ. Поздравлямъ саборъ дѣва и удовица, одъ коихъ имамъ да се користо чему поучимъ. Поздравлямъ све душе божіе одъ мале до велике.

Ово вамъ писмо шалѣмъ преко чтеца Ефранія, мужа верна и богоугодна, почемъ га нађо да седа у лађу за путованъ къ вама. Сеѣайте се да самъ окованъ и молит се да свршимъ по вољи Христа. Будите здрави теломъ, душомъ и духомъ, — па мислите оно што е савршено и добро, а одвраћайте се одъ своју кои развраћаю и чине безаконъ, кои изврђу речи истине. А Господъ нашъ Исусъ Христосъ благодаћу својомъ да васъ укрепи и подржи.

АНТИОХІЙЦИМА.

Игњатъ Богоносацъ, цркви кою милуе Богъ, која е изабрана одъ Христа, која е у Сиріи и која се прва почела звати именовъ Христовимъ, той цркви у Антиохіи, желимъ по Богу отцу и Господу Исусу Христу да се много радуе!

Мени посташе лаки окови мои, а и неосећамъ ове окове, коѣ ми Господъ даде, када се известихъ, да вы сви живите у миру, да сте едномислени и сложни духовно и телесно. Потоме молимъ васъ а сужникъ у Господу, да достойно чувате своѣ високо званъ, у коѣ сте дозвани и да се брижљиво чувате штетнихъ ересей што иѣ измишля сатона, коѣ ереси вараю и упропашћую оне кои се улове у лукаве мреже нѣове. Пазите и држите науку божію, апостолску, вршите законъ и веруйте пророцима. А сваку юдейску и елинску заблуду одбацайте, нити примајте многе богове, нити се опетъ Христа одричите извинюјући се, као да е еданъ Богъ. Мойсей веранъ слуга божій рекао е: Господъ Богъ твой, Господъ е еданъ. И проповедавъ за едного Бога, одма е додао и проповедъ за Господа нашега, рекавши: пусти Господъ, на Содомъ и на Гоморъ, одъ Господа еѣ неба

кицу одъ сумпора и огня (Быт. 19. ст. 24). И опетъ рече Богъ: да начинимо човека по своему обличю. И сатвори Богъ човека по своему обличю (ст. 26 и 27 гл. 1). По обличю божію сотвори човека (Мат. 9 ст. 4). И да ђе онъ да буде человекъ рече: пророка између браће твоје, као што самъ я, подигну ђе ти Господъ Богъ твой (Втор. 18 ст. 15, 16. Дѣян. 3 ст. 52). А пророци одъ лица и у име божіе рекоше: я Богъ (Господъ) првый и я после, и осимъ мене нема Бога (Исаія. 41 ст. 4, 6, 16). Овде се говори и за отца свію и за Господа Исуса Христа: синъ намъ се даде, коему е власть на рамену и име ђе му быти. дивный саветникъ, Богъ сильный, отаць вечный, князь мирный (гл. 9 ст. 6). А за вочовеченъ нѣгово, вели ово: его, дѣва ђе затруднити и родити сина и наде-нуђе му име Емануилъ (гл. 7 ст. 14 Мат. 1 ст. 23). За страданъ пакъ вели: мученъ бы и злоставленъ али не отвори уста своихъ, као ягнъ на закланъ во-ђенъ бы и као овца нема предъ онымъ, кои е стриже не отвори уста своихъ (Там. 53 ст. 7. Дѣян. 8 ст. 32 Брем. 11 ст. 19). Евангелисти тако исто говораху за єднога отца истиннога Бога, као што не оставише, а да не поуче и за Господа нашего Исуса Христа и написаше: у почетку беше слово, и слово беше у Бога, и Богъ беше слово. Оно беше у почетку у Бога. Све е крозь нѣга постало, и безъ нѣга ништа ніе по-стало што е постало (Іоан. 1 ст. 2, 3). За вочовеченъ вели: и слово постаде тело и усели се у насъ (там. ст. 14), и — племе Исуса Христа, сина Дави-дова, сина Авраамова (Мат. 1 ст. 1). И апостоли

проповедаюћи єднога Бога, говораху, да е и єданъ посредникъ (ходатай) Бога и людій, па се они не стидише да верую и да тврдо држе веру у то, да е Христосъ постао человекъ и да е страдао. Не рекоше ли они, да е человекъ Исусъ Христосъ предао себе за животъ света и за спасенъ наше? (1 Кор. 8 ст. 4, 6, 1 Тим. 2 ст. 5 и 6).

Кои годъ дакле пропеда за єднога Бога съ томъ намеромъ, да одриче божество Христово; тай е ђаво и непријатељ сваке истине и правде. А кои непризнае Исуса Христа за сина онога, кои е створио цео светъ, него казуе за некога другога, а не за онога, о коме предсказаше пророци и законъ; тай е, знайте оруђе самога ђавола. И кои пакъ одриче да се Христосъ синъ божій воплотіо, кои се стиди врста христовогъ за кога самъ я и у оковима; тай е антихристъ. Кой опетъ Христа држи за обична (проста) човека, да е проклетъ по изреки пророчкой, што се на човека, а не на Бога узда (Брем. 17 ст. 5); па зато е такавъ толико безкористанъ, колико и дивлѡ дрвеће.

Ово вамъ не пишемъ зато, што држимъ да ђете вы пасти у такве зле заблуде; не, него вамъ, о, нова маслино Христова пишемъ, да васъ предохранимъ као отаць свою драгу децу. Чувајте се дакле врло пажљиво одъ свію злотвора и развратника, кои су непријатељи врста Христова, којма е свршетаекъ по-гибао, којма е слава у сраму нѣовоме (Фил. 3 ст. 19). Чувајте се одъ немнихъ паса, одъ милеѢнихъ змій, одъ дракона кои су коромъ покривени, одъ аспіда, одъ лавова и скорпіона — они су хитрени вуци, они

су маймуни што човеку подражавају. Вы сте Павлови и Петрови ученици; не одступайте одъ преданя и негубите то свое достоинство. Сеѣайте се блажене памети Еводія вашего пастира, кога вамъ апостоли поставише првога за вашего настоятеля. Немойте да осрамотимо отца, него будимо прави нѣгови синови, а не као одъ прелюбе роѣни. Знате, како самъ живео кодъ васъ и што самъ вамъ лично говорию, ево то исто пишемъ вамъ и кадъ самъ далеко одъ васъ.

Ако ко не любѣ Господа Исуса, да буде проклетъ. Угледайте се на мене, те да и я могу што за васъ, када предстанемъ Иисусу Христу. Споминѣйте мое окове и тамницу. Свештеници брижливо пашите стадо, што ѣ вамъ поверено донде, докѣ вамъ Богъ покаже, ко ѣе да началствуе и да управляетъ вама. Я самъ веѣ самлевенъ, и хоѣу да само задобіемъ Христа. Бакони да знаду, у какоме су достоинству; па да се озбиљно стараю да буду безпорочни, те да се угледаю на Христа, да нѣму подражаваю. А вы люди, народе, слушайте свештенике и ѣаконе. Дѣве да знаду, коме су се посветиле. Мужеви да любе свое еднoсупружнице, памтеѣи добро, да ѣ едноме една а нису многе едноме дате при створеню. Жене да поштую свое мужеве, као исто свое тело; нити да иѣ по имену зову, него да целомудрствую и да само свое мужеве съ коима се по воли божіоѣ сѣединише држе, за заедничко супружно живленѣ. Родители поучавайте свою децу светоме писму; а деца да

слушаю и поштую свое родителей, те да буду среѣна. Старешине не понашайте се охоло, гордельиво према подчинѣнѣма, угледаюѣи се на многострадалнога Іова, кои вели: ако нисамъ хтео доѣи на судъ са слугомъ своимъ или са слушкѣнѣомъ своимъ, кадъ бы се тужили на мене. Брѣ шта бы чинію, кадъ бы се Богъ подигао, и кадъ бы потражю (Іов. 31 ст. 13), а шта после овога долази, то знате. Слуге не судите свое господаре, да не постанете узрокъ сами своіоѣ несреѣи. Нико да не ѣде хлебъ бадава, те да се не проскита и падне у прелюбе. За пѣянство, сваѣу, завистъ, увреде, оговаранѣ, вику, заваде, калянѣ и да се не чуетъ меѣу вама.

Удовице да се не одаю на сластолюбивость те да не погреше слову божіему. Цару се покорявайте у ономе, на што има власть да заповеда. Князеве не доводите у огорченѣ, те да не дате повода да устану противъ васъ они, кои траже за то узрокъ и поводъ. Врачанѣ, чаранѣ, и нападанѣ на деѣію невиность, убійство знате да ѣ и незнабошцима забранѣно; па ѣ зато излишно и да вамъ пишемъ. Све ово я вамъ не заповедамъ као што бы то чинію апостола, него као вашъ другъ и пріятель напоминаѣмъ вамъ.

Поздравляѣмъ свето свештенство. Поздравляѣмъ свештене ѣаконе и драго ми име онога лица, коѣ ѣе место мене кодъ васъ доѣи онда, када я Христу одѣмъ, а то ѣ по светоме Духу наслѣдникъ мой, коѣга се молитвама препоручуѣмъ. Поздра-

влямъ ипоѣаконе, чтеце, певце, двернике, трудбенике, заклинатель, исповеднике. Поздравлямъ и ѣаконисе што чуваю свете двери у Христу. Поздравлямъ дѣве, што примаю стране у име Христа, за кое дай Боже да се по Христу Иусу радуюмъ. Поздравлямъ све люде господнѣ и све сестре мое по Господу одъ мала до велика. Поздравлямъ Касіана и нѣгову супругу и нѣгову драгу ми дечицу. Поздравля вась Поликарпъ врѣлий Епископъ, кои и води бригу о вама и коме самъ поручію вась у Господу. А и сва црква Смирнійска споминѣ вась по Господу у своима молитвама. Поздравля вась Онисимъ Ефескій пастиръ. Поздравля вась Димасъ Магнесійскій Епископъ. Поздравля вась Поливіе Тралійскій. Поздравля вась Филонъ и Агатоу ѣакони мои сапутници. Поздравите еданъ другога и примите сви светый полюбацъ моего ерца. Ово вамъ пишемъ изъ Филибе. Нека све вась сачува здраве пероѣеный преко роѣенога пре свію векова, да сачува вась Господъ здраве духомъ и теломъ и дай Боже, да вась видимъ у царству Христовомъ. Поздравлямъ и любимъ онога, кои ће да управя съ вама место мене, кои да доѣе вамъ што пре у Христу. Будите здрави Богу и Христу просвеѣени светимъ Духомъ!

ѢАКОНУ АНТІОХІЙСКОМУ ИРОНУ.

Игнать Богоносацъ, богочестному и многожелѣному, честному, христоносному, духоносному, свагдашнѣму чеду по вери и любви Ирону ѣакону Христовоме, слуги божіему, благодать, милость и миръ одъ сведржителя Бога и Христа Иуса Господа нашего, еднородного сина нѣгового, кои е себе предао да насъ одкупи за грехе наше, да насъ избави одъ саданѣга лукавога века и да насъ спасе у небесноме своеме царству.

Молимъ те по Богу да се што више и болѣ бринешъ о своеме послу и позиву и свойски бранишъ свою честь. Старай се да е слога у Христіанна и носи слабости слабихъ, те да тако извршишъ законъ Христовъ. Упражнявай се што више у посту и у молитвама, али не претеруй меру у томе, да не бы самъ себе оборію. Немой да се сасвимъ удалявашъ одъ вина и мяса, еръ то нѣе нечисто. Добра земальска ешѣете (Исаіе. 1 ст. 19). Едите мясо и зелѣ — вино весели срце човечіе, зейтинъ га разблажава а хлебъ укреплява (Пс. 103 ст. 15), вели св. писмо. Али пази да едешъ и пиешъ умерено и пристойно, благодарѣни Богу, кои

ти то дає. Заръ може ко да еде и пиє безъ нѣга? Све што є годъ добро, нѣгово є и све што є користно нѣгово є.

Старай се да у читаню не ослабишъ и да не само самъ добро изучишъ законъ; него да га и другима обяснявашъ и казуешъ, као божій слуга. Ёръ се никакавъ войникъ не заплеће у трговине овога света да угоди войводи. Ако и воює не добія венца, ако право не воює (2 Тим. 2 ст. 4, 5). Я самъ готовъ да душу свою положимъ за тебе.

Свакій кои бы говорио више, него што є заповеђено и друго него што є заповеђено; па ако бы тай и веранъ быо, ако бы и постіо, ако бы чувао девство, ако бы и чуда чиніо, ако бы и пророковао; да га сматрашъ за вука у овчјој кожи, кои чини штету овцама. Ко се годъ одриче крста и стиди се Христовы страданя; тога сматрай за лютога противника. И ако бы онъ деліо сиротинѣ милостиню, ако бы и планине покретао, ако бы и тело свое дао да га спале; нека ти є мрзакъ и да га се клонишъ.

Ако неко ни у што не држи и не поштує законъ и пророке, коє є дошао Христосъ да изврши; сматрай таквога човека за антихриста. Ако ли ко говори да є Господъ само човекъ обичанъ; па тога гледай као на чивутину Христоубійцу. Удовице поштуј, коє су праве удовице (1 Тим. 5 ст. 3). Сирочадъ брани и заштићавай; еръ є Богъ отацъ сирочадма и судія удовицама (Пс. 67 ст. 6).

Ништа да не радишъ безъ Епископа, еръ су они освећени старешине, а има и свештеника и ты си слуга свештеничкій. Они крштаваю, свештенодействую, посвећую, рукополажу; а ты имъ помажешъ и послужиешъ као што є светій Стефанъ то чиніо у Іерусалиму Якову и свештеницима.

Немой да будешъ немаранъ за скупове и саборе, него треба да пазишъ на свакога поименце да тамо долази. Нико да не постане немарљивъ за твою младость; него буди угледъ вернима у речи, у живленю, у любви, у духу, у вери, у чистоѣи (1 Тим. 4 ст. 12). Немой да се стидишъ слугу и сужника, еръ и они имаю као и мы людску природу. Немой да презирешъ жене; еръ си одъ жене рођенъ и воспитанъ. Треба любити и поштовати жене, што су родиле насъ, али у Господу; еръ безъ жене мужъ не може да рађа децу; дакле ѿ треба поштовати као заеднице рођени. Ни мужъ не поста безъ жене, ни жена безъ мужа после првы людій. Адамово тело постаде изъ четири стихіа, а Евино изъ ребра адамова. А преславно рођенъ господиъ беше одъ єдне само дѣве не зато, као да є законито смешаванъ нечисто и каляво, него да остане боголѣпно рођенъ. Ёръ є требало да Спаситель има не као обично рођенъ, него преславно и особито, коє пристои творцу свію тварій. Избегавай горделивость; еръ се гордима Богъ противи (1 Петр. 5 ст. 5). Гнушай се лажливости, еръ се вели, да Господъ потирє лажливце (Пс. 5 ст. 6). Чувай се зависти, еръ она долази одъ ѣвола, она

упоређуе Каину, кои е позавидіо своје брату и збогъ зависти учиніо убіјство.

Сестрама моимъ саветуемъ да любе Бога и да се задовољавају са своимъ мужевима. А тако исто и браћу мою опоминѣмъ да буду задовольни своимъ женама. Дѣве чувай као христовъ адиѣаръ. Буди дуготрпљивъ, те да можешъ осведочити да имашъ доста разума. Сиромаше не заборавај нити буди немаранъ према њима и помажи имъ чимъ годъ можешъ, дајући имъ што имашъ сувише: ерѣ милостиня и вера очишћава грехове (Тов. 4 ст. 10) гл. 19 ст. 9. Дан. 4 ст. 24.)

Себе држи увекъ чиста, као божіе жилиште; ерѣ си домъ христовъ и оруђе светогъ Духа. Знашъ како самъ те я воспитао. Ако самъ я и найманій одъ свію, али ты опетъ угледай се на мене, подражавај моему живленію. Я се не хвалимъ у свету, него у Господу. Ирону моему чеду саветуемъ: кои се хвали, да се у Господу хвали (1 Кор. 1 ст. 31). О, дай Боже, да я имамъ утеху и радость одъ тебе мило ми чедо! Нека те чува еданъ нерођеній Богъ и Господъ Исусъ Христосъ. Не веруй свакоме, не уздај се у свакога, па ма да ти неко и ласка; ерѣ много има слуга сатонски. Ко скоро поверава, тай е лака срца, вели Сирахъ (гл. 14 ст. 4)

Памти увекъ Бога, па нећешъ нигда сагрешити. Не буди двоедушанъ у молитви својој; ерѣ благо ономе, ко се не сумня. Я веруемъ у отца Господа нашего Исуса Христа и у єднороднога његовога сина, да ће да избере Ирона за наслѣдника на

престолу моему. Брзни се дакле да не ослабишъ у вршенію свое дужности. Завештавамъ ти у Богу свега света и у Христу дошавшемъ и у светоме Духу и предъ службенимъ чиновима: чувай мое предаѣ, што ти га я и Христосъ предадо смо, и не држи се за недостойна за оно, на што те Богъ позове. Поручуемъ ти антїохійску цркву. Я самъ васъ по Господу Исусу Христу предао Поликарпу.

Поздравляю те Епископи Онисимъ, Витъ, Дамасъ, Поливіе и сви кои су у Филибе у Христу, одкуда ти ово и написахъ. Поздрави боголюбезно свештенство. Поздрави свете ѣаконе твоє другове, кои су ми користили и служили у Христу теломъ и духомъ. Поздрави савъ народъ, люде господиѣ одъ мала до велика по имену, кое ти препоручуемъ, као што е Мойсей Исусу кои после њѣга поста воѣа народа. Да ти се не учини да е ово упоређенѣ неудесно; ерѣ и ако мы писмо као што су они, али желимо да будемо као што су и они; почемъ смо и мы деца аврамова. Напредуй Ироне бодро и юначки; ерѣ ћешъ ты предводити одсада люде господиѣ, кои су у Антіохіи, ты ћешъ њима управљати и неће быти стадо божіе као овце, кое немаю пастира. Поздрави Касіяна моего страпопріимца, пѣсову честну домаѣицу и любезну њіову дечицу, коима да даруе Богъ да нађу милость одъ Господа у онај данъ, за услугу и добро кое намъ чинише, па зато іѣ я све њѣ препоручуемъ теби у Христу. Поздрави све кои су у Лаодикіи верни

Христу по имену. А не забравляй ни оне кои су у Тарсу; него їй чешће надгледай и утврђуй у Евангелию. Епископа Марина у Неаполю близу Аназарвона поздравлямъ у Господу. Поздрави и честну Марію мою кѣрь много учену и домаћу нѣну цркву, коя є слика побожныхъ жена. Да те здрава и у свему благоразумна сачува отацъ христовъ, однороднимъ нѣговимъ синомъ, на многа лѣта на ползу божіе цркве. Буди здоровъ у Господу и моли се за мене, да се скончамъ!

